

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu

**miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego
w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębno, obręb Dębienko, gmina Stęszew**

Opracowanie:

mgr Ewa Mendel
inż. Ewa Burzyńska

29 grudnia 2023 r.
Poznań

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie	3
1.1 Informacje wstępne	3
1.2 Podstawy formalno-prawne opracowania	3
1.3 Główne cele projektowanego dokumentu	3
1.4 Wykorzystane materiały oraz metodyka pracy	4
1.5 Informacje o zawartości dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	6
1.6 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	8
1.7 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	10
2. Istniejący stan środowiska	11
2.1 Położenie i zagospodarowanie terenu	11
2.2 Rzeźba terenu	12
2.3 Podłoże, gleby i surowce mineralne	13
2.4 Wody powierzchniowe i podziemne	13
2.5 Klimat lokalny	16
2.6 Jakość powietrza atmosferycznego, w tym klimatu akustycznego	16
2.7 Krajobraz przyrodniczy i kulturowy	18
2.8 Fauna i flora, różnorodność biologiczna	22
2.9 Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	23
3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	24
4. Istniejące problemy ochrony środowiska, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie	24
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	26
6. Przewidywane oddziaływania na środowisko	30
6.1 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, faunę i florę	30
6.2 Oddziaływanie na ludzi	32
6.3 Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi	34
6.4 Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	35
6.5 Oddziaływanie na krajobraz	40
6.6 Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny	41
6.7 Oddziaływanie na klimat akustyczny	42
6.8 Oddziaływanie na zasoby naturalne	43
6.9 Oddziaływanie na dobra materialne, w tym dziedzictwo kulturowe	43
6.10 Oddziaływanie na obszar Natura 2000	43
7. Rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	44
8. Propozycja rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu	45
9. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	45
10. Załącznik nr 1 – oświadczenie autora	49
11. Załącznik nr 2 – Rysunek planu	50

1. Wprowadzenie

1.1 Informacje wstępne

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w granicach miejscowości Dębno, gmina Stęszew. Do sporządzenia ww. dokumentu przystąpiono na podstawie uchwały Nr LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 marca 2023 r., określającej obszar objęty procedurą sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębno, obręb Dębienko, gmina Stęszew. Później podjęto uchwałę Nr LXXV/535/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 21 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany uchwały Nr LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 marca 2023r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębienko, obręb Dębienko, gmina Stęszew. Zmiana wynikała z potrzeby ucytelnienia określenia obszaru objętego pracami planistycznym, w tytule uchwały z dnia 30 marca 2023 r. zmieniono nazwę miejscowości z „Dębienko” na „Dębno”.

1.2 Podstawy formalno-prawne opracowania

Prognoza została sporządzona na podstawie art. 51 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1094 ze zm.) oraz art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennych (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 977 ze zm.).

Zakres prognozy został określony w art. 51 ust. 2 ustawy ooś. Ponadto zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy ooś z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy:

- Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Poznaniu (odpowiedź pismem nr WOO-III.411.307.2023.AK.1 z dnia 04.08.2023 r.),
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Poznaniu (odpowiedź pismem nr NS.9011.5.240.2023.AC z dnia 18.07.2023 r.).

1.3 Główne cele projektowanego dokumentu

Celem opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zmiana przeznaczenia ww. nieruchomości pod zabudowę usługową, produkcyjną, składy i magazyny oraz tereny elektrowni słonecznej. Konieczność przystąpienia do sporządzenia projektu planu wynika z potrzeb funkcjonalnych w związku z intensywnym rozwojem firmy leżącej w bezpośrednim sąsiedztwie. Powyższe zostało określone w uzasadnieniu do uchwały Nr LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 marca 2023 roku.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustala przeznaczenie takie jak:

- 1) Teren usług lub produkcji przemysłowej lub składów i magazynów, oznaczony na rysunku planu symbolem: **U-PP-PS**,
- 2) Teren elektrowni słonecznej, oznaczone na rysunku planu symbolem: **PEF**,
- 3) Teren rolnictwa z zakazem zabudowy, oznaczony na rysunku planu symbolem: **RN**,
- 4) Teren komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **KR**.

Celem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie, analiza i ocena m.in. istniejącego stanu środowiska oraz jego potencjalnych zmian na skutek braku realizacji projektowanego dokumentu, a także przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego.

1.4 Wykorzystane materiały oraz metodyka pracy

Niniejsza prognoza została wykonana na podstawie informacji zawartych w literaturze oraz opracowaniach i dokumentach prawnych. Dokonano również wizji terenowej obszaru, którego dotyczy projekt planu.

Literatura:

- Bednarek R. (Red.), Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w planowaniu przestrzennym, Poznań 2012, http://mmm.rdos.gov.pl/doc/pozn/podrecznik_soos.pdf,
- Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001,
- Matuszkiewicz J.M., Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski, IGiPZ PAN, Wrocław Warszawa Kraków 1993, http://rcin.org.pl/Content/697/Wa51_5230_r1993-nr158_Prace-Geogr.pdf,
- Szponar A., Fizjografia urbanistyczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- Woś A., Regiony klimatyczne Polski w świetle częstości występowania różnych typów pogody, IGiPZ PAN, Warszawa 1993, http://rcin.org.pl/Content/33464/WA51_44806_r1993-nr20_Zeszyty-IGiPZ.pdf.

Akty prawne:

- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt z dnia 23 czerwca 1979 r. (Dz. U. z 2003 r., poz. 17),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1094 ze zm.).
- Konwencja o Różnorodności Biologicznej z dnia 5 czerwca 1992 roku (Dz. U. z 2002 r., poz. 1532 ze zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1336 ze zm.),
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2023 r. poz. 1478 ze zm.),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 840 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 2556 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 977 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2148),
- Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2023 r. poz. 1436 ze zm.),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska i ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 1094 ze zm.),
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2023 r. poz. 537 ze zm.)
- Rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (Dz. U. 2016 r. poz. 1757)
- Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 824 ze zm.)
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1225)

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- Uchwała Nr LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębienko, obręb Dębienko, gmina Stęszew,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U. 2006 r., poz. 98)
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Konwencja klimatyczna) podpisana na tzw. Szczycie Ziemi w 1992 r. w Rio de Janeiro (Dz. U. z 1996 r., Nr 53, poz. 238)
- Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości sporządzona w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz.U. 1985 r. nr 60 poz. 311)
- Konwencja o Różnorodności Biologicznej sporządzona w Rio de Janeiro w dnia 5 czerwca 1992 roku (Dz.U. 2002, poz. 1532)
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzoną w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz. U. 1999 r. poz. 1110)

Dokumenty:

- Mikołajków J., Sadurski A. (red.), Informator PSH. Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017,
- Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2016-2021
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. 2023 r. poz. 335),
- Program ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025,
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2021-2024,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2022, GIOŚ Poznań 2019,
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew.

Inne:

- Hydroportal | ISOK - Informatyczny System Osłony Kraju https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/,
- CBDG GeoLOG <https://geolog.pgi.gov.pl/>,
- Geoportal Krajowy <https://www.geoportal.gov.pl/>,
- Stęszew - System Informacji Przestrzennej <https://steszew.e-mapa.net/>,
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, <http://poznan.wios.gov.pl/>,
- Geoserwis GDOŚ <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>,
- Google Maps <https://www.google.pl/maps>,

- Centralny Rejestr Form Ochrony Przyrody GDOŚ, <http://crfop.gdos.gov.pl/>
- Otwarte dane publiczne <https://dane.gov.pl/>.
- Atlas ssaków polskich, <http://www.iop.krakow.pl/ssaki/Katalog.aspx>,
- Baza Danych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>,
- Centralna Baza Danych Geologicznych, <http://bazagis.pgi.gov.pl/website/cbdg/viewer.html>,
- www.geoportal.gov.pl,
- poznauz.gov.pl/system/files/zalaczniki/wlk-rej.pdf.

1.5 Informacje o zawartości dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Zakres informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko wynika z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 51 ust. 2 ww. ustawy opracowanie zawiera takie informacje jak:

- zawartość, główne cele projektowanego dokumentu i jego powiązania z innymi dokumentami,
- metody, z których korzystano przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje, które dotyczą przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko,
- streszczenie w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora lub kierującego zespołem autorów – w przypadku sporządzenia prognozy przez zespół autorów – o spełnieniu wymagań o których mowa w art. 74a ust 2 ww. ustawy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego zespołem oraz imię, nazwisko i podpis członków zespołu autorów,

określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektu planu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu planu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektowanego dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy,

oraz przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,

- rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi uzupełnienie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębno, obręb Dębienko, gmina Stęszew. Procedura planu prowadzona jest w kolejności, która została określona w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i obejmuje zakres wskazany w art. 15 ww. ustawy. Wynika on również z uchwały LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębno, obręb Dębienko, gmina Stęszew.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenia dla analizowanego terenu:

- 1) teren usług lub produkcji przemysłowej lub składów i magazynów, oznaczony symbolem: U-PP-PS;
- 2) teren elektrowni słonecznej, oznaczony symbolem: PEF;
- 3) teren rolnictwa z zakazem zabudowy, oznaczony symbolem: RN;
- 4) teren komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczony symbolem: KR.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powiązany jest z następującymi dokumentami:

- a) Programem ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025 – poprzez realizację celów ochrony środowiska w powiecie poznańskim, którymi są m.in.:
 - ochrona jakości powietrza (poprzez m.in. dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii),
 - ochrona wód i ziemi (poprzez zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej),
 - prawidłowa gospodarka odpadami (poprzez nakaz zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi),
- b) Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028 poprzez realizację celów ochrony środowiska w gminie Stęszew, którymi są m.in.:
 - ochrona powietrza, ochrona przed hałasem – zapewnienie wysokiej jakości powietrza, redukcja emisji gazów i pyłów, zminimalizowanie uciążliwego hałasu,
 - ochrona wód – zapewnienie odpowiedniej jakości użytkowej wód, racjonalizacja zużycia wody, właściwa gospodarka wodno-ściekowa,
 - ochrona gleb i powierzchni ziemi – zapewnienie odpowiedniej jakości użytkowej gleb, ochrona, przed degradacją,
 - racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych – zmniejszenie zużycia energii, surowców i materiałów, wzrost udziału wykorzystywanych zasobów odnawialnych, ochrona zasobów kopalnych,
 - ochrona zasobów przyrodniczych – zachowanie zasobów przyrodniczych z uwzględnieniem ich różnorodności oraz rozwój zasobów leśnych, racjonalna eksploatacja lasów,
 - doskonalenie i racjonalizowanie systemu gospodarki odpadami – zmniejszenie ilości wytwarzanych odpadów, zwiększenie poziomów odzysku,
 - rozwijanie współpracy z Gminami – wspólne działania na rzecz ochrony środowiska,
 - prowadzenie skutecznej akcji edukacyjnej – działania zmierzające do pogłębienia świadomości ekologicznej mieszkańców, gwarantującej powodzenie realizacji wyżej wymienionych działań.

- c) podstawowym opracowaniem ekofizjograficznym na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które podobnie jak niniejsza prognoza, stanowi materiał planistyczny, sporządzany na potrzeby projektu miejscowego planu.

1.6 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Obowiązek przedstawienia w prognozie oddziaływania na środowisko propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania został określony w art. 51 ust. 2 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 55 ust. 5 przytoczonej wyżej ustawy, organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, czyli Burmistrz Gminy Stęszew, zobowiązany jest prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego projektu planu.

Monitoring to regularne jakościowe i ilościowe pomiary i obserwacje zachodzących zjawisk. W omawianym przypadku wskazane jest, aby monitoring dotyczył przede wszystkim środowiska przyrodniczego. Monitoring środowiska powinien polegać na obserwacji i pomiarach jednego lub kilku składników środowiska przyrodniczego w celu oceny jego stanu i zachodzących w nim zmian oraz prognozowania przyszłych stanów. Istotą monitoringu środowiska powinno być prowadzenie obserwacji i pomiarów przy użyciu wystandaryzowanej aparatury oraz jednolitą metodą, w sposób ciągły, w wielu miejscach i w tym samym czasie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska: „*Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy (...) prowadzenie państwowego monitoringu środowiska, w szczególności:*

- a) *opracowywanie i realizacja wieloletnich strategicznych programów państwowego monitoringu środowiska i wykonawczych programów państwowego monitoringu środowiska,*
- b) *gromadzenie informacji o środowisku w zakresie ujętym w programach państwowego monitoringu środowiska,*
- c) *przetwarzanie zgromadzonych informacji o środowisku i dokonywanie ocen stanu środowiska,*
- d) *opracowywanie raportów o stanie środowiska,*
- e) *udział w międzynarodowej wymianie informacji o stanie środowiska, w tym koordynacja współpracy z Europejską Agencją Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 13)”.*

Jak wskazano w art. 23 ust. 3 ww. ustawy, „*Państwowy monitoring środowiska jest podstawowym źródłem danych i informacji o stanie środowiska w Polsce*”. Państwowy Monitoring Środowiska (PMS) stanowi system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o stanie środowiska. Obejmuje on zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa.

W państwowym monitoringu środowiska są gromadzone dane i informacje o stanie elementów przyrodniczych w zakresie:

- powietrza oraz wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy,
- wód podziemnych i wód powierzchniowych wraz z osadami dennymi, wód przejściowych, a także wód morza terytorialnego, wód wyłącznej strefy ekonomicznej RP i wód przybrzeżnych, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze tych wód,
- gleby i ziemi,

- klimatu akustycznego,
- promieniowania jonizującego i pól elektromagnetycznych,
- elementów różnorodności biologicznej, w tym lasów, siedlisk przyrodniczych i gatunków.

Organem prowadzącym Państwowy Monitoring Środowiska jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko, wynikającego z realizacji planów, możliwe jest wykorzystanie stosownie do potrzeb istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania. W związku z tym monitoring skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie opierać się na monitoringu realizowanym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Szczególną uwagę, w zakresie badań oddziaływania na środowisko w wyniku ustaleń projektu planu, należy zwrócić na stan jakości powietrza, jakości wód, jakości gleby, poziom hałasu i promieniowania elektromagnetycznego. W celu realizacji zadań wynikających z Państwowego Monitoringu Środowiska zaleca się m.in. wykonywanie badań wskaźników charakteryzujących poszczególnych komponentów środowiska, prowadzenie obserwacji elementów przyrodniczych, gromadzenie i analizę wyników badań i obserwacji, pozyskiwanie informacji o presjach na elementy środowiska, ocenę stanu i trendów zmian jakości poszczególnych elementów środowiska, wskazanie obszarów z przekroczeniami standardów jakości środowiska, wykonywanie analiz przyczynowo - skutkowych oraz opracowywanie zestawień i raportów, a także ich udostępnianie. Wyniki PMS, na podstawie których zostanie wykonana analiza i ocena stanu elementów środowiska, będą odnosić się do terenu projektu planu. Monitoring może być wykonany również w oparciu o indywidualne zamówienia, w ramach realizacji warunków decyzji.

Kolejną formą monitoringu będzie kontrola oraz ocena czy teren opracowania jest wyposażony w infrastrukturę techniczną zgodnie z zapisami projektu planu.

Ponadto, monitoring będzie związany z wydawaniem pozwoleń na budowę. Analizie i ocenie poddana będzie zgodność planowanych rozwiązań z obowiązującymi miejscowymi planami – i co się z tym wiąże ze studium – lub wydanymi decyzjami o warunkach zabudowy. Przeprowadzona zostanie również inwentaryzacja powykonawcza.

Częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień projektu planu będzie dostosowana do częstotliwości prowadzenia monitoringu w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Proponuje się dokonywania ww. monitoringu co dwa lata w oparciu o powyższy monitoring. Kontrola związana z wydawaniem pozwoleń na budowę będzie przeprowadzana w zależności od składanych wniosków o pozwolenie na budowę.

Co ważne, szczegółowe określenie częstotliwości monitoringu jest trudne do określenia z uwagi na fakt, że uchwalenie planu nie oznacza natychmiastowej realizacji jego ustaleń, ponieważ nierzadko jest to długi proces, uzależniony od możliwości inwestycyjnych czy struktury własności gruntów. Częstotliwość powinna być uzależniona od aktualnych potrzeb i stopnia realizacji inwestycji przewidzianych w projekcie planu.

Podsumowując, analiza jakości poszczególnych komponentów środowiska powinna dotyczyć:

- wód powierzchniowych i podziemnych: liczby i szczelności zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków, kontroli systemu wodociągowego w celu zminimalizowania ewentualnych strat wody, weryfikacja pozwoleń wodnoprawnych, przeprowadzania okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiornika bezodpływowego, w tym częstotliwości jego opróżniania oraz sposobu zagospodarowania i częstotliwości usuwania osadów ściekowych z przydomowych oczyszczalni ścieków;

- powietrza i klimatu akustycznego: rodzaj wykorzystywanego ogrzewania (niskoemisyjność stosowanych rozwiązań), pomiarów poziomu hałasu;
- gleb: badania pod kątem ich zanieczyszczenia (głównie środkami ochrony roślin), występowania „dzikich” wysypisk śmieci, ocena prawidłowości gospodarowania odpadami zgodnie z przepisami obowiązującymi na terenie gminy;
- fauny i flory: realizacja terenów zieleni, zachowanie istniejących wartościowych zadrzewień, kontrola stanu zagospodarowania terenów zieleni, w celu wyeliminowania ich zabudowywania.

Proponuje się, aby ww. elementy podlegały badaniom zgodnie z przyjętym schematem czasowym badań przez organy inspekcyjne. Analiza wpływu zapisów planu i jego realizacji na środowisko, ład przestrzenny oraz zdrowie człowieka powinna opierać się na przeprowadzeniu wizji lokalnej i inwentaryzacji obszaru analizowanego. Weryfikacja istniejącego stanu wykorzystania terenu oraz opis jego wpływu na otoczenie pozwoli określić i ocenić ewentualne niekorzystne działania na środowisko, a także przewidzieć w jakim kierunku będą zachodzić dalsze zmiany w środowisku. Wizję terenową powinno się także wzbogacić o wiedzę z innych dostępnych źródeł. Monitorowanie realizacji postanowień planu powinno obejmować także: analizę i ocenę działań podejmowanych na obszarach wrażliwych i występowania potencjalnych konfliktów. Monitoring może się odbywać również w oparciu o dostępne materiały kartograficzne i fotograficzne.

1.7 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Nawiązując do art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy ooś, w prognozie oddziaływania na środowisko przedstawia się informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Zgodnie z Konwencją o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzoną w Espoo dnia 25 lutego 1991 r., oddziaływanie transgraniczne to „jakiegokolwiek oddziaływanie, nie mające wyłącznie charakteru globalnego, na terenie podlegającym jurysdykcji Strony, spowodowane planowaną działalnością, której fizyczna przyczyna jest w całości lub częściowo położona na terenie podlegającym jurysdykcji innej Strony”. Natomiast poprzez oddziaływanie rozumie się „jakiegokolwiek skutek planowanej działalności dla środowiska z uwzględnieniem: zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, flory, fauny, gleby, powietrza, wody, klimatu, krajobrazu i pomników historii lub innych budowli albo wzajemnych oddziaływań między tymi czynnikami; obejmuje ono również skutki dla dziedzictwa kultury lub dla warunków społeczno- gospodarczych spowodowane zmianami tych czynników”. Z kolei pojęcie planowanej działalności należy rozumieć jako każdą działalność lub każdą większą zmianę działalności będącą przedmiotem decyzji właściwego organu, zgodnie z mającą zastosowanie procedurą krajową.

Na uwagę zasługuje okoliczność, iż dopiero możliwość wystąpienia kwalifikowanej formy oddziaływania, czyli o charakterze znaczącym, stanowi przesłankę wdrożenia procedury. O wszczęciu procedury rozstrzyga organ właściwy do wydania decyzji tj. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, jako organ właściwy, jest odpowiedzialny za wykonanie zadań określonych w Konwencji z Espoo. Konwencja ta w załączniku I zawiera wykaz przedsięwzięć, dla których przeprowadzenie procedury w sprawie transgranicznego oddziaływania jest obligatoryjne tj. m.in. rafinerie ropy naftowej, elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe, duże instalacje do wstępnego wytopu żeliwa i stali oraz do produkcji metali nieżelaznych. Natomiast załącznik III wskazuje ogólne kryteria wspomagające określenie znaczenia dla środowiska rodzajów działalności niewymienionych w załączniku I. Załącznik wymienia kryterium wielkości przedsięwzięcia, jego lokalizacji tj. czy planowana działalność jest zlokalizowana na obszarze lub w pobliżu obszaru o szczególnej wrażliwości lub o szczególnym znaczeniu dla środowiska (takim jak obszary wodno-błotne podlegające Konwencji ramsarskiej, parki narodowe, rezerваты przyrody, tereny będące miejscem szczególnego naukowego zainteresowania lub tereny ważne z punktu widzenia archeologii,

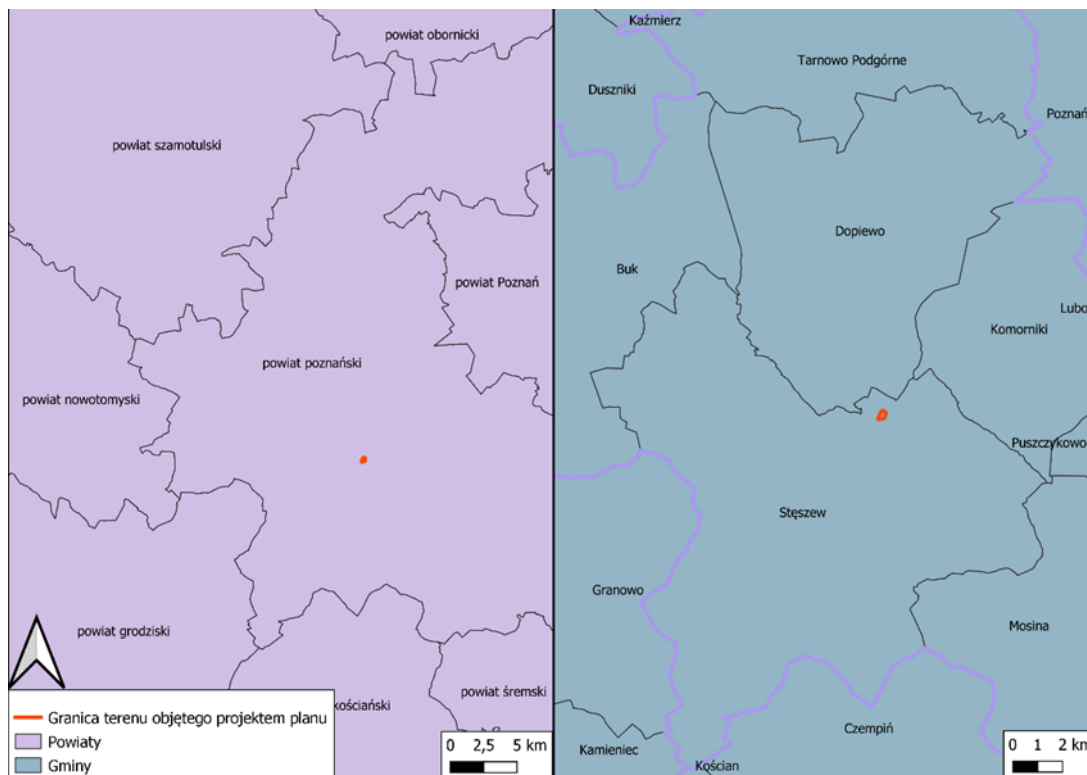
kultury lub historii), jak również gdy planowana działalność zlokalizowana jest w miejscu, w którym właściwości planowanej działalności mogłyby mieć znaczący wpływ na ludność, czy planowana działalność wykazuje szczególnie złożone i potencjalnie szkodliwe skutki, w tym powodujące poważne oddziaływania na ludzi lub na cenne gatunki i organizmy zagrażające istnieniu lub potencjalnemu użytkowaniu narażonego obszaru oraz powodujące dodatkowe obciążenia, które przekraczają graniczną wytrzymałość środowiska. Należy mieć też na uwadze, iż inna lokalizacja niż w obszarze przygranicznym nie wyklucza konieczności przeprowadzenia procedury.

Z uwagi na znaczne oddalenie obszaru analizowanego od granic państwa, ustalenia dla terenu objętego projektem planu nie będą powodować transgranicznych oddziaływań na środowisko.

2. Istniejący stan środowiska

1.1 Położenie i zagospodarowanie terenu

Obszar objęty opracowaniem znajduje się we wsi Dębno w rejonie ulicy Czereśniowej, w gminie Stęszew powiecie poznańskim, w województwie wielkopolskim. Obszar objęty projektem planu jest w znacznej części wykorzystywany rolniczo. W pobliżu terenu opracowania znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowej oraz zabudowy usługowej, produkcyjnej, składów i magazynów, ale też obszary wykorzystywane rolniczo. Teren od strony południowej sąsiaduje z kanałem Trzebawskim.

Ryc. 1 Położenie obszaru opracowania

źródło: opracowanie własne na podstawie danych udostępnionych na stronie <http://www.gugik.gov.pl>

Ryc. 2 Obszar planu na tle ortofotomapy

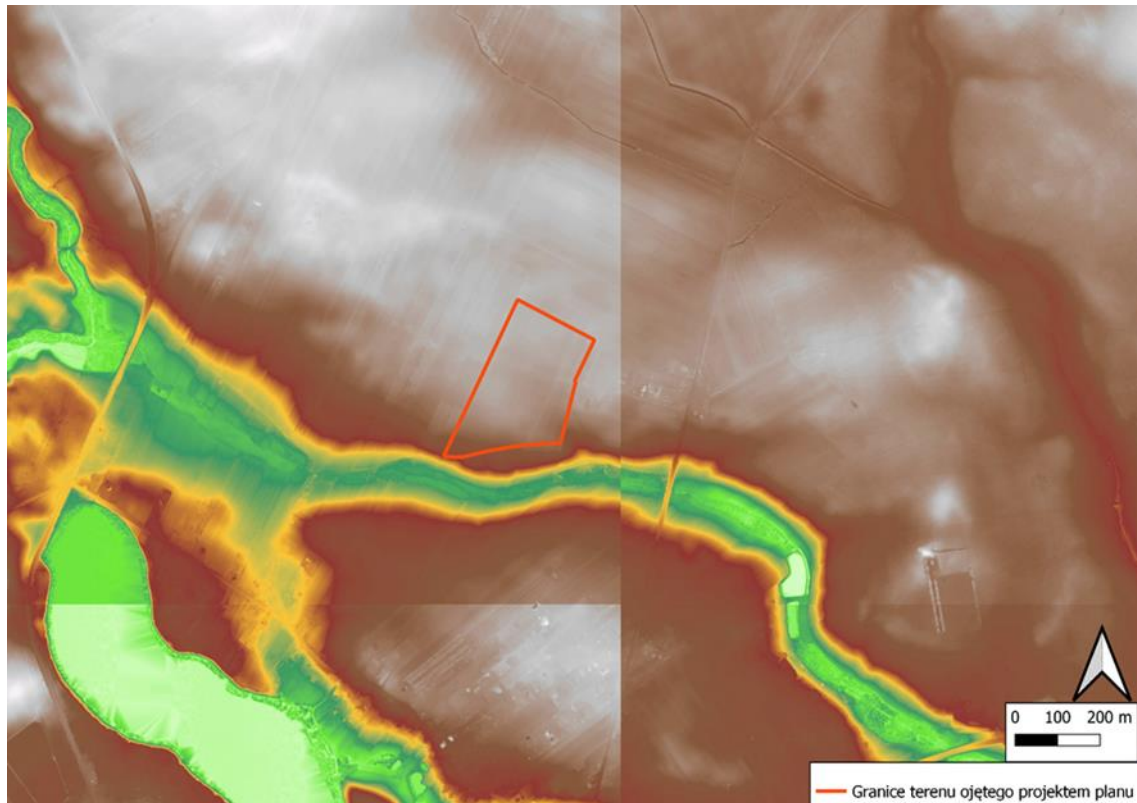
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych udostępnionych na stronie <http://www.gugik.gov.pl>

1.2 Rzeźba terenu

Gmina Stęszew znalazła się w zasięgu ostatniego z plejstoceniowych zlodowaceń, zlodowacenia północnopolskiego, dlatego jej krajobraz jest krajobrazem młodoglacjalnym z wyraźnie widocznymi formami rzeźby polodowcowej. Dominującą na obszarze gminy Stęszew formą ukształtowania terenu jest płaska a miejscami falista wysoczyzna morenowa zbudowana z glin i piasków moreny dennej, którą rozcinają liczne rynny polodowcowe wyrzeźbione przez wody płynące pod lądolodem. Utworzone w rynnach jeziora rynnowe są długie, wąskie, głębokie i o stromych brzegach. Często tworzą ciągi, które wyznaczają przebieg dawnych rynien. Najwyraźniej równinę moreny dennej przecina rynna glacialna wypełniona jeziorami, obniżająca się od Tomic od rzędnej 75,0 m n.p.m. przez Stęszew do 70,0 m n.p.m w Łodzi i 65,0 m n.p.m w obrębie J. Dymaczewskiego¹.

Według podziału Polski na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego badany obszar zlokalizowany jest w granicach prowincji Niziny Środkowoeuropejskiej, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie. Pojezierze Wielkopolskie charakteryzuje się występowaniem procesu stepowienia i dużą ilością jezior.

¹ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew

Ryc. 3 Ukształtowanie terenu

źródło: opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl – usługa WMS

1.3 Podłoże, gleby i surowce mineralne

Gmina Stęszew pod względem geologicznym znajduje się w obrębie monokliny przedsudeckiej zbudowanej z wapieni, iłowców, mułowców i margli z pokładami gazu ziemnego wieku permskiego i mezozoicznego. Utwory trzeciorzędu zalegają na mezozoicznych marglach i są reprezentowane przez oligoceńskie piaski i iły, mioceńską fację burowęglowa (piaski i iły z warstwami węgla brunatnego) i plioceńskie iły poznańskie. Iły te o miąższości 10–20 m budują strop trzeciorzędu, którego rzędne wahają się w granicach 2 m n.p.m. (Srocko Małe) do 10–20 m n.p.m. w podłożu wielkopolskiej doliny kopalnej, 24 m n.p.m. w podłożu Skrzynek poza doliną kopalną i do 34 m n.p.m. w podłożu pradoliny (Piotrowo).

Zgodnie z mapą zasadniczą, na terenie opracowania znajdują się:

- grunty orne klasy IVb i V (RIVb, RV).

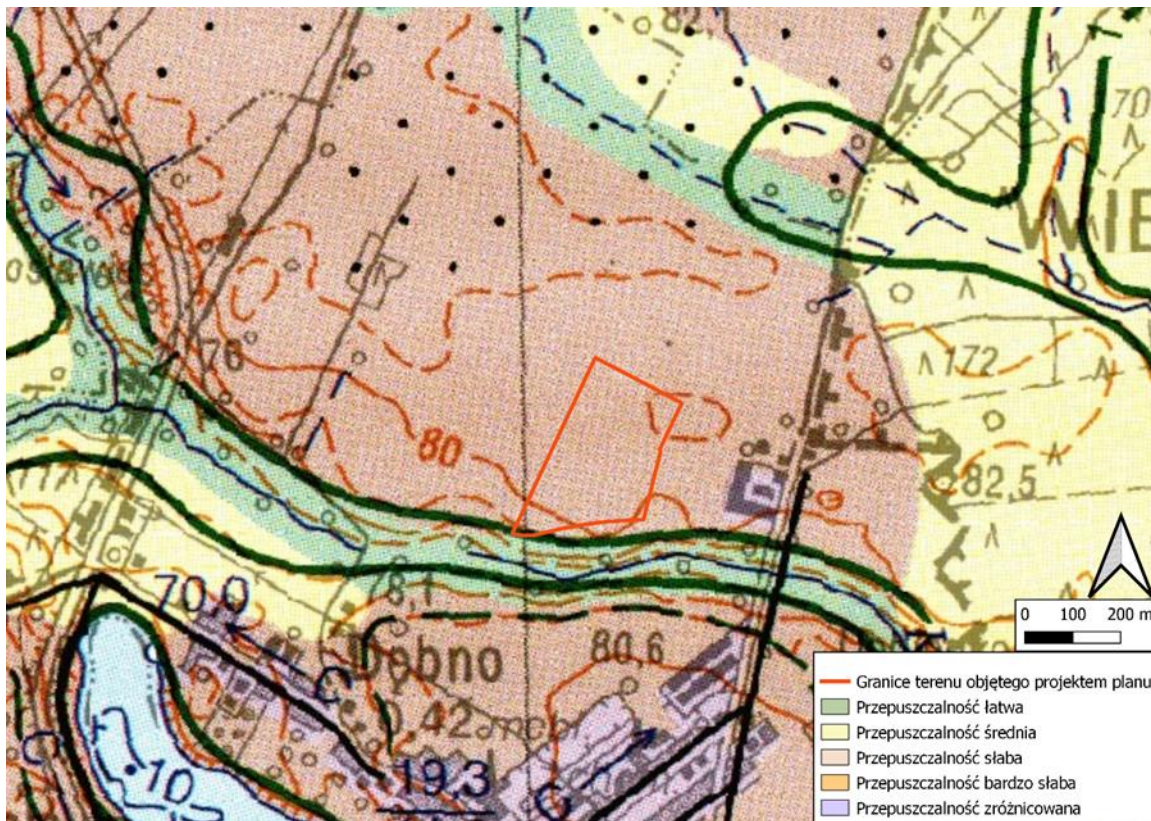
Na obszarze objętym projektem planu nie znajdują się złoża surowców mineralnych, obszary górnicze ani tereny górnicze.

1.4 Wody powierzchniowe i podziemne

Zgodnie z podziałem hydrogeologicznym Polski, omawiany obszar znajduje się na terenie dorzecza rzeki Odry, w regionie wodnym Warty.

Teren opracowania znajduje się pomiędzy hydroizobatami o przebiegu o wartości 1 i 2, co oznacza, że głębokość od powierzchni terenu do zwierciadła wody wynosić może od 1 m do 2 m (mapa hydrograficzna).

Grunty na terenie opracowania charakteryzują się przepuszczalnością słabą. Zbudowane są z gruntów spoistych tj.: piaski pylaste i gliniaste, a także gliny, pyły i mułki.

Ryc. 4 Położenie terenu opracowania na tle mapy hydrograficznej

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.geoportal.gov.pl – usługa WMS

Na obszarze objętym opracowaniem występują Jednolite Części Wód Powierzchniowych o nazwie Samica Stęszewska (RW6000091856969). Samica Stęszewska charakteryzuje się typem potoku lub strumieniem nizinny. Jej stan został zidentyfikowany jako zły, a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożone. Wyznaczono derogacje czasowe, czyli odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych w stosunku do danej części wód: przedłużenie terminu osiągnięcia celów z uwagi m.in. na brak możliwości technicznych. Termin osiągnięcia dobrego stanu wyznaczono na 2027 rok. Cele środowiskowe określają osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D, oraz osiągnięcie dobrego stanu chemicznego (Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Dz. U. 2023 r. poz. 335).

W „Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2016-2021” oraz w „Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2016-2021 metodą przeniesienia”, która została opublikowana na stronie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w 2021 roku stan ww. JCWP został określony jako: stan chemiczny poniżej dobrego, zły stan wód.

W „Klasyfikacji wskaźników jakości jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2020-tabela” dla badanej JCWP nie dokonano klasyfikacji i oceny stanu, a jedynie klasyfikację wybranych wskaźników jakości wód w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej z grupy wskaźników chemicznych charakteryzujących występowanie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. Dla wszystkich zbadanych wskaźników określono klasę 1.

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 60 (JCWPd nr 60, PLGW600060). Stan chemiczny oraz ilościowy określono jako dobry, a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożone ilościowo i chemicznie. Celami środowiskowymi dla

JCWPD nr 60 jest utrzymanie dobrego stanu ilościowego oraz chemicznego (Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Dz. U. 2023 r. poz. 335).

Z mapy stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary, zamieszczonej na stronie monitoringu jakości wód podziemnych prowadzonej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, stan chemiczny i ilościowy w 2019 r. dla danej JCWPd określono jako dobry.

Najbliższym punktem pomiarowo-kontrolnym znajdującym się w granicach JCWPd nr 60 jest punkt pomiarowo-kontrolny nr 2615 zlokalizowany w miejscowości Mosina (gmina Mosina) na terenach leśnych, w odległości ok. 11,4 km, a także punkt pomiarowo-kontrolny nr 1282, zlokalizowany w miejscowości Dakowy Suche (gmina Buk) na terenie zabudowy wiejskiej, w odległości ok. 12,0 km. Wyniki badań końcowej klasy jakości wody według danych z 2020 roku dla punktów zlokalizowanych w promieniu do 25 km przedstawiono w tabeli 1. W roku 2021 nie przeprowadzono badań dla danej JCWPd.

W 2022 r. ocenę jakości wód podziemnych w ww. punktach monitoringu stanu chemicznego przeprowadzono dla punktu nr 2615, w którym stwierdzono klasę III, czyli wody zadowalającej jakości (opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, aktualność informacji marzec 2023).

Tab. 1. Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowo-kontrolnych zlokalizowanych w sąsiedztwie analizowanego terenu wg danych z 2022 r.

Nr punktu	Miejscowość	Gmina	Użytkowanie terenu	Końcowa klasa jakości	
5	Borówiec	Kórnik	lasy	II	wody dobrej jakości
1224	Borówiec	Kórnik	lasy	III	wody zadowalającej jakości
1278	Kalwy	Buk	grunty orne	IV	wody niezadowalającej jakości
1279	Buk	Buk	zabudowa miejska luźna	III	wody zadowalającej jakości
1495	Pecna	Mosina	zabudowa wiejska	IV	wody niezadowalającej jakości
2615	Mosina	Mosina	lasy	III	wody zadowalającej jakości
91278	Kalwy	Buk	grunty orne	III	wody zadowalającej jakości

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań opublikowanych na stronie <https://mjwp.gios.gov.pl>

Ocena stanu wód podziemnych prowadzona jest na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych. Zgodnie z rozporządzeniem:

- klasa II – wody dobrej jakości, w których wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach lub wartości elementów fizykochemicznych nie wykazują na wpływ działalności człowieka albo wpływ ten jest bardzo słaby,
- klasa III – wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka,
- klasa IV – wody niezadowalającej jakości, w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub wskazują na wyraźny wpływ działalności człowieka

Obszar jest usytuowany w rejonie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna, znajdującego się na głębokościach od 15 do 90 m p.p.t. Jest to zbiornik czwartorzędowy porowy

o całkowitej powierzchni 4122,4 km². Szacunkowe zasoby dyspozycyjne całego zbiornika wynoszą 480 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć wynosi ok. 60 m. Zbiornik jest bardzo mało podatny na antropopresję.

Obszar planu nie jest wyposażony w infrastrukturę techniczną. Najbliższa sieć wodociągowa biegnie w ul. Czereśniowej, a kanalizacji sanitarnej brak.

1.5 Klimat lokalny

Wg podziału na regiony klimatyczne Polski wg A. Wosia, obszar poddany analizie zlokalizowany jest w regionie XV – Środkowopolskim. Teren ten charakteryzuje się bardzo dużą liczbą dni w roku z pogodą bardzo ciepłą, pochmurną, ale bez opadu.

Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej na swoim serwisie internetowym udostępnia dane na temat klimatu dla wielolecia 1991-2020. Teren objęty projektem planu znajduje się w strefie występowania jednych z najwyższych wartości średniej temperatury powietrza – od 9°C do 10°C. Dla wielolecia występowała tam jedna z najwyższych temperatur maksymalnych powietrza, czyli powyżej 28°C. Z kolei temperatura minimalna wynosiła -7°C do -8°C, co w porównaniu do reszty kraju jest wartością nieco powyżej średniej. Usłonecznienie na przedmiotowym obszarze wynosiło powyżej 1850 godzin w roku, co jest jedną z najwyższych wartości w Polsce. Średnia suma opadu była jedną z najniższych w Polsce i wynosiła 500-550 mm.

1.6 Jakość powietrza atmosferycznego, w tym klimatu akustycznego

Stopień zanieczyszczenia powietrza

W 2023 r. Główny inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu opublikował na swojej stronie „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2022” ukazująca ocenę jakości powietrza dla strefy wielkopolskiej, do której zaliczono Gminę Stęszew, wykazała, że:

- a) pod kątem ochrony zdrowia ludzi:
 - dla poziomu dopuszczalnego dla: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenu węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu wszystkie strefy zaliczono do klasy A.
 - dla pyłu zawieszonego PM10 strefa wielkopolska uzyskała klasę A.
 - dla stref pyłu zawieszonego PM 2,5 strefa wielkopolska uzyskała klasę A1.
 - dla strefy wielkopolskiej stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu – strefę zaliczono do klasy C.
 - dla strefy wielkopolskiej stwierdzono przekroczenie poziomu celu długoterminowego dla ozonu – strefę zaliczono do klasy D2.
- b) pod kątem ochrony roślin:
 - nie wystąpiły przekroczenia dla dopuszczalnego poziomu dwutlenku azotu, dwutlenku siarki oraz ozonu.

Dla strefy wielkopolskiej opracowano „Program ochrony powietrza w zakresie ozonu dla strefy wielkopolskiej” uchwalony uchwałą Nr IX/68/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 czerwca 2019 r. oraz „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej” uchwalony uchwałą Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r.

Klimat akustyczny

Na stopień zanieczyszczenia obszaru hałasem wpływa komunikacja drogowa. Obszar planu sąsiaduje z drogą gminną oraz drogami wewnętrznymi. Są to drogi lokalne, dojazdowe, w związku z czym nie powinny wpływać w sposób znaczący na obszar analizowany.

Teren projektu planu jest użytkowany rolniczo. Obszary przemysłowe, znajdujące się w sąsiedztwie, a także nowe, które powstaną w wyniku zmian wprowadzanych projektowanym dokumentem, mogą wpływać na generowanie uciążliwości akustycznych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz ruchem komunikacyjnym pojazdów obsługujących obiekty.

Pola elektromagnetyczne

Obecnie pomiary pól elektromagnetycznych przeprowadza Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. W roku 2020 przeprowadzono pomiary na terenach wiejskich w powiecie poznańskim. Na terenie województwa wielkopolskiego wykonano pomiary w 45 punktach pomiarowych. Wyniki dla pomiarów na obszarach wiejskich określono 0,24 V/m, co jest wartością poniżej oznaczalności.

Ze źródeł wynika, że zdecydowana większość wyników nie przekracza wartości 1 V/m. Ponadto wyższe wartości otrzymano w miastach, co wynika z większej ilości urządzeń wytwarzających pole elektroenergetyczne na mniejszym obszarze.

Od 1 stycznia 2021 roku obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 roku w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Punkty pomiarowe, w których wykonuje się okresowe badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, wyznacza się dla każdego województwa w ramach państwowego monitoringu środowiska dla stałej sieci monitoringu oraz dla monitoringu badawczego, w miejscach dostępnych dla ludności.

Pomiary w stałej sieci pomiarowej prowadzone są w cyklu dwuletnim. Punkty pomiarowe wyznacza się na obszarze miast: – poniżej 2 000 mieszkańców – 1 punkt pomiarowy, – w przedziale od 2 000 do 50 000 mieszkańców – 2 punkty pomiarowe, 6 – w przedziale powyżej 50 000 do 100 000 mieszkańców – 3 punkty pomiarowe, – w przedziale powyżej 100 000 do 200 000 mieszkańców – 4 punkty pomiarowe, – powyżej 200 000 mieszkańców – 4 punkty pomiarowe i 3 punkty pomiarowe na każde rozpoczęte kolejne 100 000 mieszkańców w każdym mieście. Do miast zalicza się: miasta na prawach powiatu, gminy miejskie oraz gminy miejsko-wiejskie. W gminach miejsko-wiejskich do obliczenia liczby punktów pomiarowych uwzględnia się łączną liczbę mieszkańców dla całej gminy (z miasta i obszaru wiejskiego), a punkty pomiarowe wyznacza się tylko w mieście. W ramach monitoringu badawczego wyznacza się jeden punkt pomiarowy w każdej gminie wiejskiej, dla czteroletniego cyklu pomiarowego.

Wyżej wymienione rozporządzenie określa, iż w każdym punkcie pomiarowym, ustalonym w wykonawczym programie państwowego monitoringu środowiska na dany rok kalendarzowy pomiary wykonuje się jeden raz w roku kalendarzowym, w dni robocze między godzinami 8.00 a 16.00, w sposób nieprzerwany przez 0,5 godziny, wykonując w tym czasie nie mniej niż 180 pomiarów chwilowych w równych odstępach czasu.

W myśl obowiązujących przepisów w województwie wielkopolskim wyznaczono do badań poziomów pól elektromagnetycznych 284 punkty pomiarowe: 171 punktów pomiarowych w stałej sieci monitoringu (na lata 2021–2022) oraz 113 punktów pomiarowych w monitoringu badawczym (na lata 2021–2024). W roku 2021 wykonano pomiary w 83 punktach pomiarowych PEM w ramach monitoringu stałego oraz w 29 punktach pomiarowych w ramach monitoringu badawczego.

Do końca 2019 r. dopuszczalny poziom składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz w miejscach dostępnych dla ludności określony był na poziomie 7 V/m. Obecnie poziom dopuszczalny składowej elektrycznej pola w miejscach dostępnych dla ludności dla zakresu częstotliwości objętej monitoringiem tj. od 80 MHz do 40 GHz wynosi 28 V/m do 61 V/m. Można zatem zauważyć, że od 2020 r. mamy do czynienia z wzrostem dopuszczalnych wartości poziomów PEM. W opracowaniu pt. „Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2021 w województwie wielkopolskim” wyniki pomiarów pól elektromagnetycznych odniesiono do normy 28 V/m.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 17 lutego 2020 r., w celu sprawdzenia dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku wykorzystuje się pomiary wykonywane miernikiem szerokopasmowym. W ramach pomiarów wyznacza się w badanym zakresie częstotliwości wartości wskaźnikowe WME. WME oznacza wartość wskaźnikową poziomu emisji pól elektromagnetycznych dla miejsc dostępnych dla ludności dla składowej elektrycznej pola, która liczona jest na podstawie maksymalnej wartości chwilowej (EMAX), uzyskanej w trakcie pomiarów w sposób określony w cytowanym rozporządzeniu. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku uznaje się za dotrzymane w obszarze pomiarowym, gdy żadna z wartości WME nie przekracza wartości 1.

1.7 Krajobraz przyrodniczy i kulturowy

Krajobraz jako pojęcie zostało zdefiniowane i jest wykorzystywane zarówno przez przedstawicieli nauk przyrodniczych, geograficznych, jak i architektów, w tym architektów krajobrazu.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przez krajobraz należy rozumieć „postrzeganą przez ludzi przestrzeń, zawierającą elementy przyrodnicze lub wytwory cywilizacji, ukształtowaną w wyniku działania czynników naturalnych lub działalności człowieka.”

Jedną z pierwszych definicji krajobrazu, zastosowaną wówczas do badań przyrodniczych, sformułował A. Humboldt w połowie XIX w., stwierdzając, że "krajobraz to całościowa charakterystyka regionu Ziemi". Podejście to kontynuował L.S. Berg, który pół wieku później sprecyzował iż: „krajobraz to obszar o swoistym, sobie tylko właściwym zespole podstawowych komponentów geograficznych: klimatu, rzeźby terenu, gleb, świata roślin i zwierząt”. Natomiast C. Troll w 1939 r. definiował "krajobraz jako całość obejmującą geosferę, biosferę i noosferę, czyli sferę rozumu, zwaną też antroposferą" (Chmielewski 2008). Do dnia dzisiejszego definicje te ewoluowały i w zależności od dziedziny nauki są formułowane odmiennie. Geograficzne ujęcie krajobrazu przywołuje Myga-Piątek (2001), która powtarza definicję J. Kondrackiego i A. Richlinga, stwierdzającą, iż "krajobraz to część epigeosfery stanowiąca złożony przestrzennie geokompleks o swoistej strukturze i wewnętrznych powiązaniach". W 2007r. Myga-Piątek próbę zdefiniowania krajobrazu podjęła z punktu widzenia geografa, stwierdzając iż "Krajobraz kulturowy tworzy historycznie ukształtowany fragment przestrzeni geograficznej, powstały w wyniku zespolenia oddziaływań środowiskowych i kulturowych, tworzących specyficzną strukturę, która objawia się regionalną odrębnością, postrzeganą jako swoista fizjonomia. Obecna postać krajobrazu w każdym miejscu Ziemi stanowi rezultat długotrwałego rozwoju, a jego charakter (określony przez jego strukturę i funkcję) nie tworzy ostatecznego stadium, lecz reprezentuje chwilowy stan, podlegający zmianom w kolejnych epokach historycznych" (Myga-Piątek, 2007). Podejście architektoniczne reprezentuje J. Bogdanowski, który zdefiniował iż "Krajobraz to fizjonomia powierzchni ziemi będąca syntezą elementów przyrodniczych i działalności człowieka" (Bogdanowski 1979). Nieco później określił iż: „krajobraz traktowany jest jako świadectwo i „surowy weryfikator” poczyną planistyczno-przestrzennych (...) (J. Bogdanowski 2001). Jest to jedna z najczęściej używanych definicji. J. Bogdanowski zauważał, iż krajobraz nie jest odbierany przez człowieka, jako całość, ale poprzez wiele widoków, które mogą się znacznie różnić od siebie, w zależności np. od warunków pogodowych, pory dnia i roku. Nie zajmował się szczegółowo warunkami percepcji, ale treścią oraz formą samych widoków. (Polska 2011). Natomiast K.L. Toeplitz definiuje krajobraz w ujęciu przestrzennym jako „oblicze powierzchni ziemi lub jej części, będące syntezą wszystkich elementów przyrodniczych (głównie rzeźby terenu, wody, warunków klimatycznych, świata roślinnego i zwierzęcego) i działalności ludzkiej, pozostających we wzajemnym stosunku i oddziaływaniu” (Toeplitz 1969).

Można też posłużyć się definicją krajobrazu, zawartą w Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, która została podpisana we Florencji 20 października 2000r., (przez Polskę została ratyfikowana 27 września 2004 roku, weszła w życie 1 stycznia 2005r.). Europejska Konwencja Krajobrazowa definiuje krajobraz jako „fragment powierzchni ziemi postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji

czynników przyrodniczych i antropogenicznych”.

Podsumowaniem współczesnego ujęcia krajobrazu jest określenie E. Raszei: "Krajobraz jest bowiem w swojej istocie terminem wieloznacznym, płaszczyzną łączącą dorobek wielu dyscyplin" (Raszeja 2013).

Obszar analizowany stanowi krajobraz antropogeniczny rolniczo - osadniczy. Brak krajobrazów naturalnych.

Dla analizy cech zachowanego krajobrazu wykorzystano metodę jednostek architektoniczno-krajobrazowych JARK wg. J. Bogdanowskiego (1999). Podstawą tej metody jest podział terenu, pod względem jego cech, którymi są: ukształtowanie terenu, pokrycie (szata roślinna, budownictwo, ew. inżynieria, etnografia) oraz dane historyczne. Na tej podstawie wyodrębnia się obszary, zwane jednostkami. Każda z tych jednostek posiada swą charakterystykę, którą można zakodować, podając informacje ogólne i szczegółowe. Po nałożeniu na siebie otrzymanych map jednostek wydzielonych dla każdej cechy powstaje mapa jednostek architektoniczno-krajobrazowych (JARK). Mozaika obszarów JARK jest zapisem (zakodowanym cyframi) rzeczywistego, względnie obiektywnego, stanu krajobrazu. Jest to zasób krajobrazu. Po ustaleniu tego zasobu, jednostki są poddane waloryzacji. Waloryzację można przeprowadzić różnymi metodami, od najprostszych wrażeńowych po skomplikowane punktacyjne. Wg J. Bogdanowskiego, w praktyce najlepszą metodą jest metoda hierarchiczna, polegająca na przyporządkowaniu każdej jednostki do typu krajobrazu. Ponadto należy określić wartość elementów w obrębie jednostek, a odpowiednie zagęszczenie elementów w obrębie jednostki krajobrazowej o określonym dla niej znaczeniu umożliwia ocenę danego obszaru wg przyjętej skali, np. jako specjalnie wartościowego, eksponowanego, zdegradowanego. (Bogdanowski 1999 r.).

Po wykonaniu wyżej określonych prac, obszary planu wraz z otaczającymi terenami zainwestowanymi zakwalifikowano do jednej jednostki architektoniczno-krajobrazowej.

Zasoby krajobrazu tworzą elementy przyrodnicze oraz elementy kulturowe.

Elementy przyrodnicze występujące na obszarze badań to:

1. ukształtowanie terenu: teren nizinny
2. pokrycie terenu: pola uprawne, utwardzone drogi, tereny zabudowane z towarzyszącą infrastrukturą.

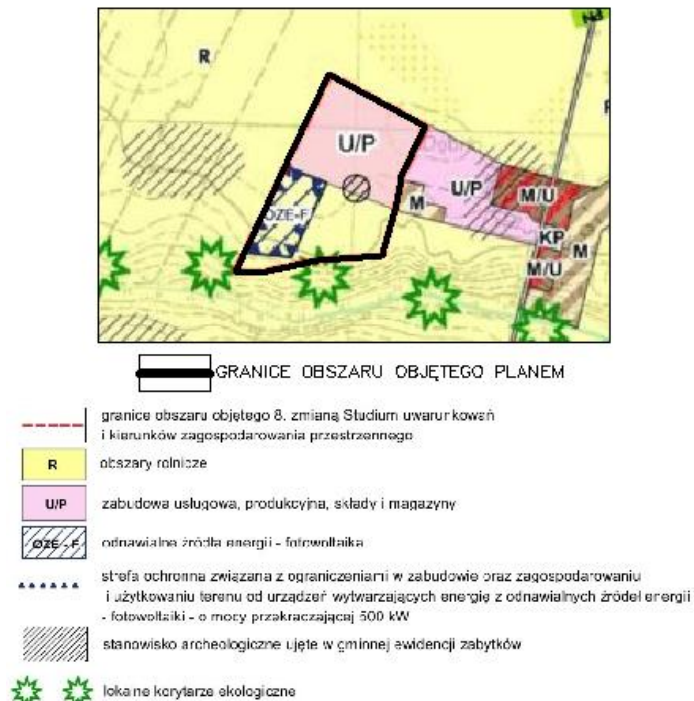
Elementy kulturowe to istniejące budynki wraz z towarzyszącymi im budowlami i uzbrojeniem terenu.

Teren objęty projektem jest użytkowany rolniczo. W sąsiedztwie znajduje się zabudowa produkcyjna, mieszkaniowa i gospodarcza oraz tereny użytkowane rolniczo. W sąsiedztwie znajduje się także droga gminna – ul. Czereśniowa.

Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne ujęte w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 54-25/141. Stanowisko to stanowi terenowe pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania (art. 6 ust. 1 pkt 3a Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

Wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków
zagospodarowania przestrzennego
gminy Stęszew

SKALA 1:10 000

Ryc. 5 Stanowisko archeologiczne AZP 54-25/141 w granicach występowania obszaru opracowania
Źródło: opracowanie własne na podstawie Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania
Przestrzennego Gminy Stęszew

**Dokumentacja fotograficzna terenu objętego projektem planu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego oraz sąsiedztwa**
Źródło: opracowanie własne

1.8 Fauna i flora, różnorodność biologiczna

Zgodnie z mapą różnicowania typologicznego krajobrazów roślinnych Polski i niektórych terenów ościennych Matuszkiewicza, analizowany obszar należy do Podprowincji Środkowoeuropejskiej Właściwej, Dział Brandenbursko-Wielkopolski Kraina Notecko-Lubuska, Okręg Stęszewski, Podokręg Stęszewski (B.1.6.f).

Według Matuszkiewicza, „Na obszarze Działu Brandenbursko-Wielkopolskiego dominują dwa typy krajobrazów roślinnych: krajobraz grądowy związany głównie z obszarami wysoczyzn morenowych lub równin zastoiskowych z gliniastym lub ilastym podłożem, oraz krajobraz borów i borów mieszanych zajmujący równiny sandrowe oraz tarasy akumulacji rzecznej, szczególnie w pradolinach, z podłożem piaszczystym. Na stosunkowo niewielkich obszarach, w szczególności w porównaniu z Działem Pomorskim, występują krajobrazy z większym udziałem lasów bukowych. Nieznacznym jest też, zwłaszcza w zestawieniu z Działem Mazowiecko-Poleskim przylegającym od wschodu, udział krajobrazów z dąbrowami świetlistymi. Stosunkowo znaczną rolę w omawianym dziale odgrywają azonalne krajobrazy łąkowe, to jest krajobraz dolinowych łągów jesionowo-wiązowych i krajobraz łągów jesionowo-olszowych, co ma związek z rozległymi pradolinami przebiegającymi równoleżnikowo przez ten obszar.

(...)

Kraina Notecko-Lubuska obejmuje północną część działu i wykazuje pewne podobieństwo do Działu Pomorskiego. Charakteryzuje się ona tym, że:

- na izolowanych stanowiskach występują lasy bukowe;
- dąbrowy świetliste są potencjalnym zbiorowiskiem na niewielkich obszarach;
- na siedliskach borów mieszanych znacznie częściej rozwija się zespół Quercus-Pinetum niż Calamagrostio-Quercetum;
- na nielicznych stanowiskach spotyka się pomorski las bukowo-dębowy (Fago-Quercetum).

Przedmiotowy teren znajduje się na obszarach rolnych i pokryty jest roślinnością. Zieleni zajmuje praktycznie całą powierzchnię obszaru analizy. Teren objęty projektem planu stanowi obszar niezabudowany, użytkowany rolniczo. Grunty orne charakteryzują się ujednocioną i uproszczoną strukturą gatunkową roślin. W sąsiedztwie terenu opracowania przepływa kanał Trzebawski.

Fauna miejscowa reprezentowana jest głównie przez pospolite gatunki przystosowane do występowania w środowisku śródpolnym. Do pospolitych gatunków przystosowanych do występowania w środowisku śródpolnym można zaliczyć zając szarak, lis, dzik, jeleń szlachetny, sarna, jeża zachodniego, kreta, ryjówkę

aksamitną, ryjówkę malutką, mysz zaroślową oraz mysz zielną. Przy rowie melioracyjnym żyją takie gatunki jak żaba wodna czy ważka. Na tzw. trawie przydomowej występowanie zwierząt jest ograniczone.

Ogólnie, oceniono, że różnorodność biologiczna na terenie opracowania jest mało zróżnicowana, gdyż stanowi teren monokulturowych upraw rolniczych. Istniejący rów graniczy z terenami rolniczymi, uprawianymi, dlatego możliwość występowania siedlisk roślin i zwierząt jest ograniczona i nie stwierdzono obecnie obiektów chronionych oraz gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów, a także gatunków z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7) — tzw. Dyrektywy Siedliskowej oraz gatunków zagrożonych wyginięciem (np. znajdujące się na krajowej bądź regionalnej czerwonej liście) lub rzadkie.

Podsumowując, różnorodność biologiczna na obszarze objętym planem jest mało zróżnicowana.

1.9 Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Przedmiotowy teren częściowo objęty jest uchwałą nr XI/81/2011 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 31 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Dębno i Dębienko, gmina Stęszew (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego Nr 298 z 2011 r., poz. 4804). Według obowiązującego planu obszar ten przeznaczony jest jako teren rolniczy.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu większość analizowanego obszaru w dalszym ciągu będzie użytkowana jako teren rolniczy, co jest zgodne z obowiązującym miejscowym planem. W wyniku przeprowadzanych zabiegów rolniczych mogą zachodzić niekorzystne zmiany w środowisku. Postępująca chemizacja rolnictwa i niewłaściwe, nadmierne stosowanie nawozów sztucznych i środków ochrony roślin będzie powodować zakwaszanie gleb, co z kolei prowadzi do pogorszenia ich właściwości chemicznych i fizycznych. Niekorzystne oddziaływanie nie dotyczy tylko gleb, ale także wód. Wymywanie nawozów sztucznych i pestycydów będzie skutkować zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych. Prowadzić będzie także do eutrofizacji wód. Wykorzystanie rolnicze gruntów wpływa również na erozję gleb. Erozji wietrznej zapobiegać będzie można poprzez tworzenie osłon przed wiatrem na polach uprawnych, czyli tworzenie miedz i zadrzewień śródpolnych, np. rzędowych, pasowych czy kępowych. Natomiast intensywne użytkowanie ciężkich pojazdów rolniczych prowadzi do utwardzenia pokrywy glebowej.

Bezpośrednie sąsiedztwo analizowanego terenu jest zabudowane, zatem na tym terenie zachodzą już przemiany antropogeniczne. Zagrożenia dla środowiska w wyniku dalszego użytkowania terenu w dotychczasowy sposób, mogą być związane np. z nieprawidłowym gromadzeniem odpadów.

W niewielkiej części badany obszar nie podlega ustaleniom obowiązującego miejscowego planu, w związku z tym na ten teren mogą zostać wydane decyzje o warunkach zabudowy.

Według uzasadnienia do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, celem opracowania jest zmiana przeznaczenia ww. terenu na tereny zabudowy usługowej, produkcyjnej, składów i magazynów. Konieczność przystąpienia do sporządzenia projektu planu wynika z potrzeb jest uporządkowanie sytuacji formalno-prawnej i wyznaczenie dla niego spójnego kierunku zagospodarowania, zgodnie z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew. Poszerzenie terenów inwestycyjnych wpłynie pozytywnie na potencjał gospodarczy gminy Stęszew. Pojawią się nowe miejsca pracy, co wzmocni kapitał ludzki gminy, ale też nie

będzie to bez znaczenia dla budżetu gminy Stęszew, w postaci podatków.

Powyższe zostało określone w uchwale Nr LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 marca 2023 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębno, obręb Dębienko, gmina Stęszew. Zatem z powyższego wynika, że brak przeprowadzenia procedury opracowania przedmiotowego dokumentu, uniemożliwiłoby optymalne wykorzystanie terenu.

Biorąc pod uwagę powyższe, w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, analizowany teren, nie będzie mógł zostać zagospodarowany na cele zabudowy usługowej, produkcyjnej, składów i magazynów, a potrzeby funkcjonalne związane z intensywnym rozwojem firmy zlokalizowanej w sąsiedztwie analizowanego terenu zostaną niespełnione.

3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Nie przewiduje się, by teren projektu planu był objęty przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, zatem odstąpiono od określenia istniejącego stanu środowiska dla obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

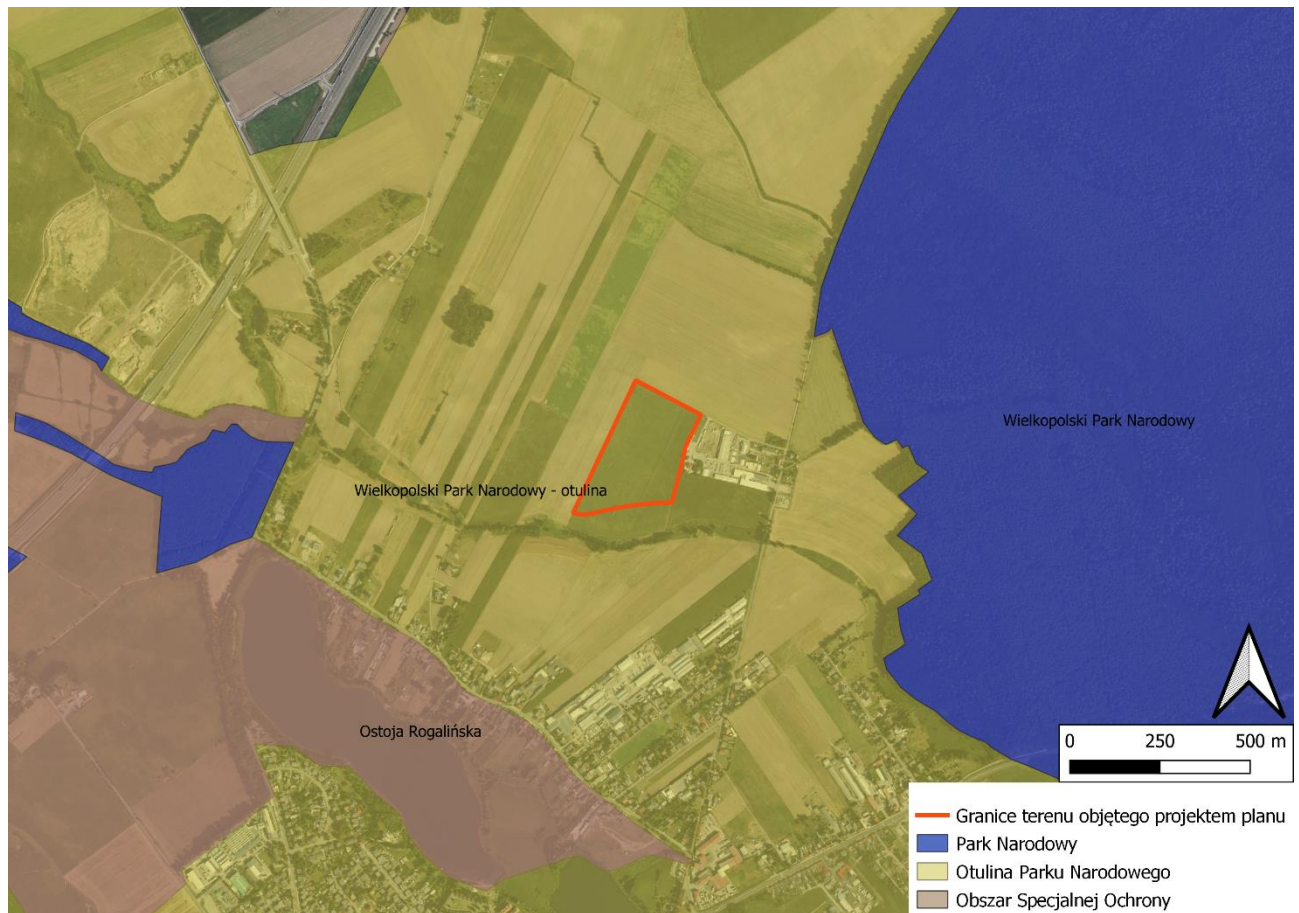
4. Istniejące problemy ochrony środowiska, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie

Na terenie objętym projektem planu zidentyfikowano następujące istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń przedmiotowego dokumentu.

Jednolite Części Wód Powierzchniowych o nazwie Samica Stęszewska charakteryzują się złym stanem. Teren opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144. W związku z tym konieczne jest m.in. prowadzenie odpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej na obszarze analizy, zgodnej z przepisami odrębnymi.

Teren projektu planu w całości użytkowany jest rolniczo. Sąsiadujące obszary przemysłowe mogą wpływać na generowanie uciążliwości akustycznych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz ruchem komunikacyjnym pojazdów obsługujących obiekty.

Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Ryc. 6 Obszary ochrony w sąsiedztwie obszaru opracowania.

Źródło: opracowanie własne na podstawie informacji zamieszczonych na stronie
<http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Obszar jest położony w granicach otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego. Zgodnie z ww. ustawą otulina stanowi strefę ochronną graniczącą z formą ochrony przyrody, wyznaczoną indywidualnie dla formy ochrony przyrody w celu zabezpieczenia jej przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka. Nie jest to obszar będący formą ochrony przyrody jak np. park narodowy.

W sąsiedztwie analizowanego terenu znajdują się obszary Natura 2000: specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 i obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz Wielkopolski Park Narodowy.

Wielkopolski Park Narodowy obejmuje powierzchnię 75,84 km². Jego otulina jest nieco mniejsza – jej powierzchnia wynosi 72,56 km². Na jego terenie znajduje się 18 obszarów ochrony ścisłej, m.in. Czaplince, Jezioro Skrzyńka czy Bagno Dębienko. Mają one za zadanie ochronę różnych form krajobrazu polodowcowego oraz najbardziej naturalnych zbiorowisk roślinnych i powiązanych z nimi zwierząt.

Obszar Natura 2000 „Ostoja Wielkopolska” obejmuje obszar 84,27 km². Charakteryzuje się występowaniem falistych i pagórkowatych terenów na lewym brzegu Warty oraz krajobrazem polodowcowym: fragment ozu, wydmy, rynny, głązy narzutowe, 12 jezior polodowcowych (jedno dystroficzne, pozostałe eutroficzne). Większość obszaru stanowią lasy, choć zlokalizowane są też łąki trzęślicowe i pełnikowe. Ostoję Wielkopolską cechuje duża różnorodność biologiczna. Występuje tu 17 rodzajów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków roślin i zwierząt z Załącznika II tej Dyrektywy. Rośnie tam ponad 50 gatunków roślin prawnie chronionych i ok.

180 gatunków znajdujących się na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych, oraz 1100 gatunków roślin naczyniowych, 200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych.

Obszar Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” obejmuje obszar 217,63 km². Również charakteryzuje się występowaniem krajobrazu polodowcowego i rzeźbą terenu bardzo zróżnicowaną, oraz 12 jeziorami. Większość obszaru stanowią drzewostany sosnowe z dodatkiem świerku, grabu, lipy, dębu i brzozy. Zlokalizowane są liczne starorzecza, łąki i bagna, lasy łęgowe. Na tym terenie rośnie ponad 1000 dębów o obwodach 2-9,5 m.

Z uwagi na obszary chronione, należy podejmować takie działania, które nie będą negatywnie na nie wpływać. Nie przewiduje się, aby ustalenia projektu planu miały mieć negatywny wpływ na ww. tereny chronione.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Projekt planu jest zgodny z zasadami i celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Szczebel międzynarodowy

Do ważnych dokumentów traktujących o ochronie środowiska o randze międzynarodowej, istotnymi z punktu widzenia projektu planu, są konwencje międzynarodowe:

- Konwencja o Różnorodności Biologicznej sporządzona w Rio de Janeiro w dnia 5 czerwca 1992 roku w czasie tzw. Szczytu Ziemi. Art. 1 Konwencji wymienia cele dokumentu, do których należą m.in. ochrona różnorodności biologicznej oraz zrównoważone użytkowanie jej elementów. W art. 6 Konwencji wskazano, że strona ratyfikująca: „opracowuje krajowe strategie, plany lub programy dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej bądź dostosowuje w tym celu istniejące strategie, plany lub programy, które odzwierciedlają, inter alia, działania przewidziane w niniejszej konwencji, właściwe dla danej Umawiającej się Strony”. Art. 14. wskazuje, że każda ze stron ratyfikujących konwencję: „wprowadza odpowiednie procedury wymagające wykonania oceny oddziaływania na środowisko proponowanych projektów, które mogą mieć istotne negatywne skutki dla różnorodności biologicznej, w celu uniknięcia lub zmniejszenia takich skutków, oraz tam, gdzie to jest właściwe, pozwala na udział społeczności w tych procedurach”. Ponadto w 2010 r. zostały przyjęte tzw. cele z Aichi, wśród których wymienia się m.in. zahamowanie utraty siedlisk naturalnych i ograniczenie zanieczyszczeń.
- Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości (Konwencja Genewska sporządzona w Genewie dnia 13 listopada 1979 roku. Jej celem jest ochrona człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniami powietrza atmosferycznego i dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszenia i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, z uwzględnieniem transgranicznych zanieczyszczeń na dalekie odległości. Państwa ratyfikujące tę konwencję zobowiązane są do wymiany informacji, konsultacji, prowadzenia badań i monitoringu, co pozwoli na rozwój polityki i strategii służących do zwalczania emisji zanieczyszczeń powietrza.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Konwencja klimatyczna) podpisana na tzw. Szczycie Ziemi w 1992 r. w Rio de Janerio. Celem tej konwencji jest zapobieganie kolejnym zmianom klimatu, głównie poprzez zachowanie stabilizacji gazów cieplarnianych, dlatego

konwencja ta nakłada redukcję emisji gazów cieplarnianych do atmosfery by zahamować tempo globalnego ocieplenia się klimatu wywołanego czynnikami antropogenicznymi. Uzupełnieniem konwencji jest protokół z Kioto sporządzony w 1997 r.,

- Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r.

Zapisy projektu planu uwzględniają wymagania ochrony środowiska. Do zrównoważonego użytkowania elementów środowiska i ograniczania zanieczyszczeń przyczyniają się zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, a także ustalony sposób zaopatrzenia w ciepło i energię elektryczną, w tym zapisy o wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. W projekcie planu:

- Zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, z dopuszczeniem własnego ujęcia wody,
- Zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci energetycznej lub z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się lokalizowania turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji,
- Zaopatrzenie w energię cieplną ze spalania paliwa ciekłego, gazowego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń lub z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się lokalizowania turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji.
- Zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej.

Ponadto projekt planu, na potrzeby którego sporządza się niniejszą prognozę, położony jest na obszarze wiejskim. W projekcie część terenu otrzymuje przeznaczenie na cele rolnicze – ogranicza się obszar ewentualnej przyszłej zabudowy.

Szczebel wspólnotowy

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej spowodowało konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego. Wspólnoty Europejskie ochronę środowiska z Traktatem z Maastricht włączyły do stałych zadań, dla których określone zostały cele działań zapobiegawczych i regulujących. Prawo Unii Europejskiej obejmuje kilkaset aktów prawnych, w tym m.in. dyrektywy, rozporządzenia regulujące ochronę środowiska. Najważniejszymi dokumentami na tym szczeblu są m.in.:

- dyrektywa Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, tzw. dyrektywa ptasia oraz dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, tzw. dyrektywa siedliskowa – ważne z punktu widzenia projektowanego dokumentu ze względu na występowanie w sąsiedztwie obszarów Natura 2000: Obszary Specjalnej Ochrony „Ostoja Rogalińska” PLB300017, Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLH300010 oraz Wielkopolski Park Narodowy,
- dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej i dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu. Celem pierwszej z nich jest ustalenie ram ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych i wód podziemnych. Druga jest uzupełnieniem pierwszej i ustanawia szczególne środki w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniami wód podziemnych, o których mowa w art. 17 ust 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE – ważna z punktu widzenia projektowanego dokumentu ze względu na położenie analizowanego obszaru m.in. na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna.

Innymi dokumentami o randze wspólnotowej, które formułują cele ochrony środowiska są Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), która nakłada na kraje UE wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych (cel ten

realizowany jest w projekcie planu poprzez nakaz odprowadzania ścieków komunalnych do sieci kanalizacyjnej, tymczasowo do czasu realizacji sieci dopuszcza się wykorzystanie szczelnych zbiorników bezodpływowych) oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008), która ustanawia cele jakości powietrza, której celem jest m.in. zachowanie jakości powietrza na obszarach o dobrej jakości i poprawę w pozostałych obszarach (cel realizowany jest w projekcie miejscowego planu poprzez następujące ustalenie dla wytwarzania ciepła: ze spalania paliwa płynnego, gazowego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń oraz z urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii).

Szczebel krajowy

Cele ustanowione w dokumentach krajowych, regionalnych i lokalnych są zgodne z celami określonymi w dokumentach, wymienionych wyżej, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym. Istotnymi dla projektu planu dokumentami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi są:

- Plan zagospodarowania wodami dorzecza Odry, (rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020),
- Program ochrony środowiska województwa wielkopolskiego do roku 2030,
- Program ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025,
- Programem Ochrony Środowiska dla gminy Stęszew na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028.

Plan zagospodarowania wodami dorzecza Odry stanowi podstawowy dokument planistyczny w zakresie gospodarowania wodami. Celem środowiskowym wyznaczonym dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny, a w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan tych elementów, czyli II klasa. Jeśli JCWP osiągają bardzo dobry stan ekologiczny, celem środowiskowym jest utrzymanie oceny na poziomie I klasy. Celami środowiskowymi ustalonymi dla jednolitych części wód podziemnych (JCWPd), zgodnie z ustawą Prawo wodne, są:

- a) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- b) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- c) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Zatem, celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny wód podziemnych.

Zgodnie z art. 56, 57 i 59 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne:

„Art. 56. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego.

Art. 57. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. (...)

Art. 59. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

- a) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- b) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- c) ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan

W rozdziale 2.4 zostały określone cele środowiskowe dla JCW znajdujących się na obszarze opracowania. Cele te zostały uwzględnione w projekcie planu poprzez zapisy dotyczące odprowadzania wód opadowych i roztopowych, co realizuje się w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

Zasady odprowadzania wód opadowych i roztopowych określa m.in. Prawo wodne, a także czyli art. 28 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie: „W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych”. Jak wskazano w § 8 pkt 1 ww. rozporządzenia, poprzez budynki niskie rozumie się budynki o wysokości „do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie”. Z powyższych zapisów wynika, że odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych będzie możliwe z terenów objętych opracowaniem, ponieważ jak dotąd nie mają one przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej ani ogólnospławnej.

Głównym celem „Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Celem ochrony środowiska zawartym w tym dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska. Realizacja tego celu w projekcie planu następuje poprzez opisane powyżej zapisy dotyczące odprowadzania wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami oraz możliwość wykorzystania odnawialnych źródeł energii w zakresie zaopatrzeni w energię cieplną oraz w energię elektryczną. Również planowanie przestrzenne, a więc uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zwiększa udział powierzchni objętej miejscowymi planami w ogólnej powierzchni kraju, co przyczynia się do realizacji omawianego celu ochrony środowiska.

W „Programie ochrony środowiska województwa wielkopolskiego do 2030” wyznaczono cele i kierunki ochrony środowiska na terenie województwa, dla takich obszarów interwencji jak:

- ochrona klimatu i jakości powietrza (celem jest osiągnięcie dobrej jakości powietrza atmosferycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm w strefach, adaptacja do zmian klimatu i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych),
- zagrożenie hałasem (celem jest osiągnięcie dobrego stanu akustycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm poziomu hałasu i zmniejszenie liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas),
- pola elektromagnetyczne (celem jest utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych),
- gospodarowanie wodami (celem jest: zwiększenie retencji wodnej województwa, racjonalizacja i ograniczenie zużycia wody, przeciwdziałanie skutkom suszy oraz osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód),
- gospodarka wodno-ściekowa (celem jest poprawa jakości wody i wyrównanie dysproporcji pomiędzy stopniem zwodociągowania i skanalizowania na terenach wiejskich),
- zasoby geologiczne (celem jest ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas wydobycia kopalin oraz rekultywacja terenów poeksploatacyjnych),
- gleby (celem jest ochrona gleb przed degradacją, utrzymanie dobrej jakości gleb oraz rekultywacja

i rewitalizacja terenów zdegradowanych),

- gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów (celem jest redukcja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności zmieszanych odpadów komunalnych, ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania oraz ograniczenie nielegalnego obrotu odpadami),
- zasoby przyrodnicze (celem jest zwiększenie lesistości województwa i zachowanie dobrego stanu terenów leśnych oraz zachowanie różnorodności biologicznej),
- zagrożenie poważnymi awariami (celem jest brak incydentów o znamionach poważnych awarii).

Poza głównymi obszarami interwencji w strategii ochrony środowiska uwzględniono również zagadnienia horyzontalne tj. działania edukacyjne (celem jest świadome ekologiczne społeczeństwo) oraz monitoring środowiska (celem jest zapewnienie aktualnych i wiarygodnych informacji o stanie środowiska).

Cele ochrony środowiska wyznaczone w „Programie ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025” oraz w „Programie Ochrony Środowiska dla gminy Stęszew na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028 określono w rozdziale 1.5.

Projekt planu uwzględnia cele zawarte w wyżej wymienionych dokumentach wyznaczone w zakresie ochrony klimatu i jakości środowiska, zagrożenia hałasem, pól elektromagnetycznych, gospodarowania wodami, gospodarki wodno-ściekowej, gleb i zasobów przyrodniczych. Cele te w projekcie planu uwzględnione zostały poprzez zapisy dotyczące m.in.:

- nakazu ochrony wód, gleby i powierzchni ziemi przed zanieczyszczeniami w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- nakazu przestrzegania dobrej praktyki rolniczej oraz zasad określonych w przepisach odrębnych przy prowadzeniu gospodarki rolnej,
- ochrony wód podziemnych należących do GZWP nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna,
- odprowadzania wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci energetycznej lub z wykorzystaniem urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii,
- zaopatrzenia w energię cieplną ze spalania paliwa ciekłego, gazowego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń oraz z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się lokalizowania turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji.

6. Przewidywane oddziaływania na środowisko

6.1. Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Zgodnie z konwencją o różnorodności biologicznej sporządzonej w Rio de Janeiro w dniu 5 czerwca 1992r., różnorodność biologiczna to „różnicowanie wszystkich żywych organizmów pochodzących (...) z ekosystemów lądowych, morskich i innych wodnych ekosystemów oraz zespołów ekologicznych, których są one częścią. Dotyczy to różnorodności w obrębie gatunku, pomiędzy gatunkami oraz ekosystemami”.

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem przede wszystkim tereny rolnicze, uprawiane. Prognozuje się, iż ze względu na coroczne uprawy polowe z prowadzeniem niezbędnych zabiegów agrotechnicznych na obszarze planu nie występują gatunki roślin, zwierząt i grzybów, objętych ochroną gatunkową, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej, a także gatunków z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7) — tzw.

Dyrektywy Siedliskowej oraz gatunków zagrożonych wyginięciem (np. znajdujące się na krajowej bądź regionalnej czerwonej liście) lub rzadkie.

Projekt planu przewiduje częściową zmianę zagospodarowania terenu z rolniczego na tereny zabudowy usługowej, produkcyjnej, składów i magazynów oraz obszar elektrowni słonecznej. Zatem realizacja zapisów projektowanego dokumentu spowoduje przekształcenie terenu i budowę nowych budynków. Powyższe działania spowodują zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej oraz bioróżnorodności na przedmiotowym terenie. Zatem zmiany w sposobie zagospodarowania analizowanego terenu będą znaczne, a oddziaływanie na świat przyrody i stan bioróżnorodności ulegnie zwiększeniu. Zapisy projektu gwarantują zachowanie minimalnych powierzchni biologicznie czynnych stanowiących miejsca wzrostu roślin oraz możliwości regeneracji środowiska. Częściowo analizowany obszar pozostanie użytkowany rolniczo, co zapewni ekstensywne zagospodarowanie z niewielką ingerencją człowieka np. w postaci upraw polowych jako element zachowania tej przestrzeni.

Projekt planu umożliwi sytuowanie instalacji fotowoltaicznych wytwarzających energię, w tym o mocy przekraczającej 500 kW wraz z urządzeniami pomocniczymi, sieciami przesyłowymi i przyłączami oraz obiektami niezbędnymi do obsługi tych instalacji. Farmy fotowoltaiczne potencjalnie mogą oddziaływać na różnorodność biologiczną, faunę i florę poprzez zajęcie dużych powierzchni, fragmentację siedlisk, efekt „tafli wody”, zajęcie potencjalnych siedlisk i żerowisk, a także poprzez tworzenie barier migracyjnych.

Lokalizację elektrowni fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 500 kW wyznaczono głównie na terenach obecnie użytkowanych rolniczo, w związku z tym przedsięwzięcie to może negatywnie wpływać na bioróżnorodność, głównie na gatunki ptaków, które gniazdują na ziemi poprzez utratę lub fragmentaryzację siedlisk łągowych. Negatywne oddziaływanie będzie większe w przypadku montowania paneli fotowoltaicznych na różnego rodzaju łąkach, zwłaszcza w przypadku urodzajnych łąk oraz tych zlokalizowanych w sąsiedztwie mokradeł i różnego rodzaju zbiorników wodnych, gdzie spodziewać się można żerowania większej ilości gatunków kluczowych oraz rzadkich, średnio licznych i zagrożonych. Projekt planu lokalizuje fotowoltaikę w oddaleniu od terenów leśnych, zbiorników wodnych, korytarzy ekologicznych o dużym znaczeniu oraz terenów objętych formami ochrony przyrody, a zatem stwierdza się ich niewielki wpływ na faunę i florę.

Ponadto panele fotowoltaiczne mogą negatywnie wpływać na ptaki oraz owady poprzez występowanie efektu imitacji lustra tafli wody. Aby nastąpiło to zjawisko muszą zostać równocześnie spełnione trzy warunki, tj.: albedo danego obiektu musi być równe z albedem lustra tafli wody (35% – 50%), wystąpienie zjawiska inwersji w powietrzu atmosferycznym (rozmycie obrazu), a także dany obiekt musi być jednolity oraz w kolorze jasno niebieskim. Niespełnienie chociaż jednego z powyższych warunków spowoduje, że nie uda się wytworzyć złudzenia tafli wody. Panele fotowoltaiczne mają przeważnie kolor granatowy, podchodzący pod czerń i montowane są w rzędach, pomiędzy którymi rośnie trawa, zatem nie stanowią jednolitego obiektu, co sprawia, że ryzyko wystąpienia efektu imitacji lustra tafli wody jest mało prawdopodobne.

Realizacja nowych inwestycji będzie mieć wpływ na faunę. Hałas spowodowany pracą sprzętu budowlanego wypłoszy niektóre zwierzęta. Naruszenie pokrywy glebowej spowoduje zmiany siedlisk. Oddziaływania te powinny jednak zakończyć się wraz z zakończeniem budowy. Zapisy w projekcie planu przewidują tereny pod zabudowę jako uzupełnienie istniejącej, co nie spowoduje powstawania zabudowy rozproszonej, a zatem przyczyni się do zachowania możliwości migracyjnych.

Projekt planu umożliwi realizację inwestycji polegających na lokalizacji odnawialnych źródeł energii - farm fotowoltaicznych o mocy powyżej 500kW. Farmy fotowoltaiczne potencjalnie mogą oddziaływać na różnorodność biologiczną, faunę i florę poprzez zajęcie dużych powierzchni, fragmentację siedlisk, efekt „tafli wody”, zajęcie potencjalnych siedlisk i żerowisk, a także poprzez tworzenie barier migracyjnych.

Realizacja nowych inwestycji, w tym budowa elektrowni fotowoltaicznych, na etapie budowy będzie miała dość znaczny wpływ na faunę. Ustalenia projektu planu wprowadzają zmiany w przeznaczeniu terenów, które w części z terenów rolnych staną się obszarem inwestycyjnym. Będzie to działanie długotrwałe i doprowadzi do trwałego zniszczenia siedlisk.

W przypadku realizacji inwestycji należy zastosować odpowiednie działania minimalizujące negatywny wpływ ww. inwestycji na środowisko:

- przy przedsięwzięciach związanych z budową elektrowni słonecznych należy stosować m.in. moduły fotowoltaiczne o powierzchni antyrefleksyjnej, która zwiększa absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiega niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli. W związku z powyższym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać ptaków, mogących przelatywać nad instalacją,
- w przypadku obsiewu powierzchni biologicznie czynnej zespołu elektrowni słonecznych nie używać gatunków roślin obcego pochodzenia,
- na etapie funkcjonowania elektrowni słonecznych koszenie terenu, dla ochrony ptaków lęgowych, planować poza okresem lęgowym ptaków, który dla większości gatunków ptaków krajobrazu rolniczego przypada przeciętnie od 1 marca do 31 sierpnia, a w przypadku sąsiedztwa cieków lub zbiorników wodnych terminy planowanego koszenia dostosować do okresów migracji płazów, który dla większości gatunków płazów w Polsce przypada przeciętnie od 15 lutego do końca maja (migracja wiosenna) oraz od 15 sierpnia do końca października (migracja jesienna).
- stosować żurowe ogrodzenia, które należy tak skonstruować, aby nie zaburzać migracji małych i średnich zwierząt, w tym ogrodzenie terenu bez podmurówki, założyć na wysokości ok. 20 cm od gruntu.
- na terenie usług lub produkcji przemysłowej lub składów i magazynów wskazanym jest dążenie do obsadzenia granic terenu od strony pól zwartą zielenią, która obok funkcji estetycznej, będzie potencjalnym miejscem dla małych i średnich zwierząt, będących w trakcie migracji.

Wpływ farmy fotowoltaicznej na ptaki i nietoperze zależy przede wszystkim od lokalizacji inwestycji może być pośredni oraz bezpośredni. Wpływ pośredni można polegać na utracie siedlisk naturalnych (lub fragmentację albo modyfikację), zaburzeniach związane ze straszeniem przebywających w okolicy inwestycji gatunków ptaków. Wpływ bezpośredni może polegać na powstaniu alternatywnych miejsc żerowania, np. dla łuszczaków, które mogą wykorzystywać trawiaste fragmenty oraz elementy montażowe, np. do tworzenia gniazd.

Obszar planu obejmuje obszar obecnie użytkowany rolniczo, czyli cechuje się bardzo niską bioróżnorodnością. Z kolei projekt planu przewiduje pozostawienie w sąsiedztwie rowu terenów rolniczych, stąd prace budowlane i eksploatacja elektrowni słonecznej nie będzie miała wpływu na potencjalne siedliska flory i fauny. Realizacja przedsięwzięcia nie wiąże się z wycinką zadrzewień i zakrzewień.

Okresowo bardzo liczne w Polsce gęsi (Staszewski & Czeraszkiwicz 2001), które należą do ptaków wrażliwych na płoszenie i obecność struktur terenowych może zmniejszać bezpieczeństwo. Ptaki te wymagają dużych, nieosłoniętych przestrzeni, takich jak rozległe akweny wodne stanowiące noclegowiska oraz duże, otwarte pola będące żerowiskami – czego nie zapewnia teren inwestycji. Raczej nieopodal rytna jeziora Dębno, Bochenek i Lipno jest miejsce żerowania i siedliskiem ptaków, w tym gęsi, czy żurawi.

Biorąc pod uwagę zastane otoczenie i ewentualne powiększenie terenu istniejącego zakładu stwierdza się możliwość wystąpienia nieznacznego oddziaływania skumulowanego na faunę i florę. Rozwiązania minimalizujące to oddziaływanie zostały wymienione wyżej.

6.2. Oddziaływanie na ludzi

Nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami, jak również zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Wobec specyfikacji terenów przemysłowych należy wspomnieć o efekcie „NIMBY”. Termin NIMBY jest akronimem angielskich słów „not in my backyard” – co w dosłownym tłumaczeniu oznacza „nie na moim podwórku”. Terminem tym określa się postawę osób, które wyrażają sprzeciw wobec lokalizacji w ich najbliższym otoczeniu obiektów niebezpiecznych lub takich, które przynoszą straty miejscowej ludności. Cechą wyróżniającą syndrom NIMBY spośród różnego rodzaju konfliktów społecznych jest fakt, iż jego przedmiotem są obiekty (inwestycje), które co prawda budzą negatywne konotacje, ale są równocześnie akceptowalne społecznie, natomiast problem stanowi jedynie ich lokalizacja.²

W przypadku realizacji zabudowy o przeznaczeniu usługowym, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów na wszystkich terenach przeznaczonych na tę funkcję, emisja hałasu i emisja substancji – zanieczyszczeń pyłowych i gazowych do powietrza będzie skumulowana. Również przedsięwzięcia realizowane w ramach przeznaczenia produkcji czy usług nierzadko charakteryzują się wykorzystaniem urządzeń i maszyn generujących hałas. W projekcie planu tereny o przeznaczeniu usługowym, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów na obszarze opracowania znajdują się w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych. W związku z tym, mogą wystąpić oddziaływania na te tereny.

Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora będzie należało zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń powietrza oraz hałasu i drgań na tereny sąsiednie.

Obecny poziom zaawansowania technologicznego oraz stosowanie nowoczesnych procesów w zakładach przemysłowych pozwala przypuszczać, że instalacje przewidziane do realizacji nie będą źródłem hałasu

o wysokim poziomie i nie pogorszą w sposób znaczący warunków akustycznych terenów sąsiednich, a wprowadzenie zabezpieczeń akustycznych (wyciszenie i wygłuszenie maszyn, mało hałaśliwa technologia produkcji, itd.) pozwoli na wyeliminowanie negatywnego oddziaływania tych instalacji na tereny sąsiednie.

W projekcie planu zawarto „nakaz uwzględnienia wymagań i ograniczeń określonych w przepisach odrębnych, wynikających z przebiegu infrastruktury technicznej”. Kwestia wymagań i ograniczeń związanych z infrastrukturą techniczną, w tym z linii elektroenergetycznych z pasami technologicznymi regulują m.in. przepisy:

- a. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2019 r. poz. 2448),
- b. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022r. poz. 1225),
- c. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych. (Dz.U. z 2003r. nr 47, poz. 401),
- d. Polska Norma PN-75/E-5100 Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa, zgodnie z którą projektowane były linie napowietrzne budowane w latach 1975–1978,

² <http://www.sse.geo.uni.lodz.pl/uploads/space10/dmochowska.pdf>

- e. Polska Norma PN-E-05100-1:1998 Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa, zgodnie z którą projektowane były linie napowietrzne budowane w latach 1979–2004 [5],
- f. Polska Norma PN-EN 50341-1:2005 Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 45 kV. Część 1: Wymagania ogólne. Specyfikacje wspólne, uzupełniona dokumentem pn. Zbiór normatywnych warunków krajowych. Normatywne warunki krajowe Polski, zgodnie z którą projektowane są linie wysokiego napięcia od 2005 r.
- g. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022r., poz. 1225)
- h. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. z 2013 r. poz. 640)

W związku, iż teren jest w głównej użytkowany rolniczo, a planowane zagospodarowanie stanowi uzupełnienie istniejącej zabudowy sąsiedniej, zakłada się pozytywny wpływ realizacji ustaleń projektu miejscowego planu na ludzi, z uwagi na utworzenie nowych terenów inwestycyjnych i powstanie obiektów generujących miejsca pracy.

6.3. Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Grunty objęte analizą są w dużej mierze użytkowane rolniczo. W bezpośrednim sąsiedztwie omawianego terenu występuje zabudowa przemysłowo-magazynowa i usługowa. W związku z powyższym gleby częściowo uległy już przekształceniom antropogenicznym. Kontynuacja prac budowlanych na tym terenie spowoduje dalsze przekształcenia gleby. Działania mechaniczne spowodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku tego powstaną nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypowych. W wyniku realizacji zabudowań oraz utwardzania terenu, zmniejszeniu ulegnie powierzchnia biologicznie czynna. Nastąpi również trwałe przekształcenie struktury gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki i infrastrukturę techniczną. W wyniku realizacji kondygnacji podziemnej nastąpi również oddziaływanie na środowisko gruntowe. Będzie to oddziaływanie negatywne, a związane będzie m.in. ze zmianami w powierzchni ziemi, które powstaną w wyniku prac ziemnych związanych z wykonaniem wykopów oraz budową fundamentów budynków. Wykonanie fundamentów i wykopów na cele realizacji kondygnacji podziemnej będzie wiązać się z umieszczeniem w glebie elementów konstrukcji budowlanych i materiałów budowlanych.

Podczas realizacji postanowień projektu planu mogą wystąpić zanieczyszczenia gleb. Są one związane z nieodpowiednim gromadzeniem odpadów.

Projekt planu dopuszcza dwa sposoby zagospodarowania mas ziemnych powstałych podczas robót budowlanych. Jednym z nich jest zagospodarowanie ich na działce budowlanej, natomiast drugim ze sposobów jest ich wywóz m. in. zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W projekcie planu ustalono „ochronę powierzchni ziemi, gleby, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi”. Przepisami odrębnymi w zakresie ochrony powierzchni ziemi, powietrza i wód jest:

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.
- ustawa z dnia 16 kwietnia 200 r. o ochronie przyrody
- ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze.

Nie przewiduje się by realizacja ustaleń planu przyczyniła się do skumulowania oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby. Oddziaływania obejmie część terenu inwestycji, zgodnie z ustalonymi wskaźnikami i będą typowe dla zajęcia gruntu przez nowe obiekty budowlane.

6.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze objętym analizą nie występują wody powierzchniowe. Ustalenia projektu nie powinny spowodować bezpośredniego negatywnego oddziaływania na ciek i zbiorniki wodne poza granicami analizowanego obszaru.

Negatywnym następstwem ustaleń projektu planu będzie zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej poprzez zwiększenie powierzchni zabudowanych i utwardzonych, a więc nieprzepuszczalnych. Oznaczają one przyspieszony odpływ wód z obszaru analizy oraz obniżenie ewapotranspiracji. Aby ograniczyć negatywne oddziaływanie, zapisy projektowanego dokumentu zachowują minimalne warunki gospodarki wodnej obszarów zurbanizowanych, wynikające z przepisów odrębnych, w tym obowiązek zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej.

Na obszarze analizowanym prowadzona może być również działalność rolnicza, z którą wiązać się mogą negatywne oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne, takie jak: zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych na skutek wymywania nawozów sztucznych i pestycydów. Zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych w projekcie planu przewidziano zapis ustalający w granicach obszaru objętego analizą dla obszarów rolniczych: „nakaz ochrony wód, gleby i powierzchni ziemi przed zanieczyszczeniami w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej” oraz „nakaz przestrzegania dobrej praktyki rolniczej oraz zasad określonych w przepisach odrębnych przy prowadzeniu gospodarki rolnej”.

Kodeks dobrych praktyk rolniczych obejmuje m.in.:

a) zakaz stosowania nawozów naturalnych

- na glebach zalanych wodą, przykrytych śniegiem lub zamrzniętych;
- w okresie od 1 grudnia do ostatniego dnia lutego;
- naturalnych w postaci płynnej i mineralnych azotanowych na gleby bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10°;
- naturalnych w formie płynnej (gnojowica, gnojówka), w całym okresie wegetacji roślin, przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
- naturalnych w odległości do 20 m od wód powierzchniowych, stref ochrony wód i obszarów morskiego pasa nadbrzeżnego;

b) aplikacja nawozów w czasie sprzyjającego przebiegu pogody (bezwietrzna, zamglona)

c) stosowanie naglebowego lub podglebowego wtrysku gnojowicy zamiast klasycznych płytek rozbryzgowych;

d) stosowanie

- nawozów organicznych wymieszanych z glebą (przyorane) najlepiej w ciągu kilku godzin i nie później niż w okresie 1 doby od wywiezienia na pole;
- nawozów na nieobsianą glebę, najlepiej w okresie wczesnej wiosny;
- nawozów równomiernie rozmieszczonych na całej powierzchni pola lub użytku zielonego.

Stosowanie się do ww. praktyk wpłynie w pozytywny sposób na ochronę wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami wynikającymi z prowadzenia działalności rolniczej.

W przypadku prowadzenia robót dla nowego zagospodarowania, zagrożenie może pojawić się na etapie prowadzenia prac ziemno-budowlanych. W trakcie pracy sprzętu budowlanego istnieje ryzyko występowania wycieków różnych płynów eksploatacyjnych. Potencjalnym zagrożeniem dla jakości wód są paliwa i materiały poeksploatacyjne, które w kontakcie z wodą mogą powodować lokalne pogorszenie jej stanu. W celu ograniczenia niekorzystnego wpływu na wody zaleca się składowanie niezbędnych materiałów i maszyn do budowy, w odległości od wód zapewniającej ich ochronę. Należy zabezpieczyć grunt, stanowiący zaplecze budowy, przed ewentualnymi wyciekami z maszyn, ponieważ mogą one spowodować

zanieczyszczenie wód i gleby. Prace należy wykonywać poza sezonem wegetacyjnym roślin i sezonem rozrodczym zwierząt.

W projekcie miejscowego planu uwzględniono możliwość realizacji jednej kondygnacji podziemnej. Realizacja kondygnacji podziemnej spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych, jednakże nie przyczyni się to do znaczących przekształceń, które mogłyby powodować zagrożenie dla środowiska. Warunki hydrogeologiczne wskazują na prawdopodobne wystąpienie sytuacji, że zwierciadło wód gruntowych znajdzie się na poziomie posadowienia kondygnacji podziemnej. Na analizowanym terenie wody podziemne pierwszego poziomu występują na głębokości ok. 2 m - 1 m. W związku z tym, na etapie realizacji tych kondygnacji mogą występować tymczasowe zmiany stosunków wodnych. Jednakże po zakończeniu etapu budowy stosunki te powinny wrócić do stanu z przed prac budowlanych. W celu zmniejszenia ingerencji w środowisko gruntowo-wodne w przypadku realizacji kondygnacji podziemnych zaleca się wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej z elementami badań hydrogeologicznych, a na etapie budowy zaleca się stosowanie technologii, które nie wymagają stosowania odwodnień (np. technologia ścian szczelinowych). Dla uniknięcia negatywnego wpływu na jakość wód podziemnych i gruntów, w trakcie prac budowlanych zaleca się stosowanie maszyn, pojazdów i urządzeń w dobrym stanie technicznym oraz stały nadzór nad prowadzonymi pracami budowlanymi. Nie stwierdza się znaczącego, negatywnego oddziaływania realizacji kondygnacji podziemnej na środowisko gruntowo-wodne, dlatego w projekcie planu pozostawiono dopuszczenie jej realizacji.

W wyniku ustaleń planu skuteczność i wydajność istniejących systemów melioracyjnych może ulec zmianie, stąd zawarto zapis o nakazie zachowania oraz dopuszczenie budowy, przebudowy przełożenia lub zastosowania innych rozwiązań zastępczych. Przekształcenie stosunków wodnych poprzez zabudowanie gruntów i stworzenie powierzchni nieprzepuszczalnych może nastąpić zbieranie się wody na powierzchni ziemi i niewielki (lub brak) odpływ wody, a w przypadku występowania nawałnych deszczy może skutkować lokalnymi podtopieniami. Zatem aby uniknąć takich sytuacji koniecznym będzie zadbanie o odpowiednią meliorację gruntów, zwłaszcza dla sytuacji wystąpienia nawałnych deszczy skutkujących możliwością wystąpienia lokalnych podtopień.

Zasadnicza funkcja melioracji i urządzeń wodnych sprowadza się do regulacji stosunków wodnych w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby, ułatwiania jej uprawy, ochrony użytków rolnych przed degradacją. Dlatego też właściciele gruntów powinni pamiętać, że aby urządzenia melioracji spełniały swoje zadania, nie wystarczy samo ich istnienie, ale muszą być utrzymywane w należytych stanie. Niewywiązywanie się z tego obowiązku powoduje wyłącznie negatywne skutki i może prowadzić m.in. do podtopień i zalewania sąsiednich działek. Dlatego zapis w planie dotyczący melioracji jest istotny nie tylko dla samego obszaru planu, ale i sąsiednich gruntów.

W planie dopuszczono budowę urządzeń wodnych. Zgodnie z *ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne, urządzeniami wodnymi są*

„(...) urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów, w tym:

- a) urządzenia lub budowle piętrzące, przeciwpowodziowe i regulacyjne, a także kanały i rowy,*
- b) sztuczne zbiorniki usytuowane na wodach płynących oraz obiekty związane z tymi zbiornikami,*
- c) stawy, w szczególności stawy rybne oraz stawy przeznaczone do oczyszczania ścieków albo rekreacji,*
- d) obiekty służące do ujmowania wód powierzchniowych oraz wód podziemnych,*
- e) obiekty energetyki wodnej,*
- f) wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych oraz wyloty służące do wprowadzania wody do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych,*
- g) stałe urządzenia służące do połowu ryb lub do pozyskiwania innych organizmów wodnych,*
- h) urządzenia służące do chowu ryb lub innych organizmów wodnych w wodach powierzchniowych,*
- i) mury oporowe, bulwary, nabrzeża, mola, pomosty i przystanie,*

j) stałe urządzenia służące do dokonywania przewozów międzybrzegowych”

Wpływ ww. urządzeń i rozwiązań na środowisko gruntowo-wodne obszaru opracowania oraz terenów sąsiednich wiąże się z zatrzymywaniem wody na obszarze planu, regulacją wód opadowych i roztopowych poprzez ukierunkowany spływ. Ocenia się że będą to korzystne rozwiązania dla środowisko-gruntowo wodnego, właśnie ze względu na możliwość zatrzymywania wód na obszarze planu. w przypadku deszczy nawałnych wody opadowe będą odprowadzane na terenie biologicznie czynne, nastąpi naturalny spływ na tereny rolnicze. W planie dopuszczono realizację urządzeń melioracji wodnych i urządzeń wodnych, stąd ocenia się że nowe zasady zagospodarowania nie wpłyną znacząco na zmianę stanu gruntów zmeliorowanych, które nie zostaną zabudowane. Dodatkowo, sąsiedztwo terenów rolniczych sprzyja retencji wód, zwłaszcza przy ekstremalnych, nawałnych opadach.

Projekt planu zakłada, że zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z sieci wodociągowej, z dopuszczeniem własnych ujęć wody. Zaopatrzenie w wodę z indywidualnego ujęcia wody może odbywać się jedynie w określonych przypadkach, tj.: brak sieci wodociągowej (do czasu jej realizacji), niewystarczająca przepustowość sieci wodociągowej, niewystarczające zasoby eksploatacyjne ujęcia komunalnego oraz brak warunków przyłączenia sieci wodociągowej. Ocenia się, że realizacja i korzystanie z własnego ujęcia wody nie wpłynie znacząco na stan ilościowy i jakościowy wód podziemnych, również w kontekście zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych ze znaczącą presją dla JCWPd_nr 60. Obszar planu zmienia przeznaczenia części terenu objętego planem, a już elektrownia słoneczna nie wymaga zaopatrzenia w wodę. Teren rolniczy – stan po uchwaleniu planu się nie zmieni zasobów wodnych. Tylko teren przeznaczony pod zabudowę produkcyjną i usługową może mieć wpływ, jednakże obecny projekt powiększa teren istniejącego zakładu, który jest wyposażony w wodociąg, stąd zapis w planie jest tylko dopuszczeniem, a nie ustaleniem.

Wprawdzie, indywidualne ujęcia wody mogą negatywnie wpływać na zmianę stosunków wodnych m.in. poprzez pobór dużej ilości wody, co prowadzić może do obniżenia jej lustra i pomniejszenia zasobów wodnych na danym terenie. Ponadto poprzez nieprawidłową eksploatację indywidualnych ujęć do wód podziemnych mogą przedostawać się zanieczyszczenia. W celu ochrony wód podziemnych, indywidualne ujęcia wody powinny być zabezpieczone przed wpływami zanieczyszczeń z zewnątrz. Powierzchnia terenu wokół ujęcia powinna zostać wyprofilowana w sposób umożliwiający odpływ wód opadowych. W bezpośrednim sąsiedztwie ujęcia nie należy składować ewentualnych źródeł zanieczyszczeń. Poza tym duża eksploatacja ujęcia może powodować zwiększenie przepływu wód podziemnych w warstwie wodonośnej, co może skutkować nagłym uruchomieniem ewentualnych procesów migracji zanieczyszczeń z warstw sąsiednich. Zanim dojdzie do eksploatacji wody koniecznym będzie uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego, na etapie którego zostaną określone szczegółowe warunki korzystania z ujęcia wody i nastąpi ocena zasobów wodnych, łącznie z określeniem jaki pobór wody jest możliwy. Dlatego ocenia się, że samo dopuszczenie w planie możliwości realizacji ujęć nie wpływa znacząco na stan zasobów wód, potencjalnie może dojść do zmiany stanu ilościowego i jakościowego, ale nie jest to na tą chwilę przesądzone. Dopiero na dalszych etapach inwestycji, w oparciu o przepisy Prawa wodnego wpływ ewentualnego ujęcia zostanie skonkretyzowany.

Należy prowadzić racjonalną, zgodną z przepisami prawa eksploatację ujęcia. Przy zachowaniu powyższych zaleceń indywidualne ujęcia nie powinny w znaczącym stopniu wpływać na zasoby jakościowe i ilościowe wód podziemnych.

W związku z powyższym nie stwierdza się występowania znaczącego oddziaływania skumulowanego na zasoby ilościowe wód podziemnych.

Sposób odprowadzenia ścieków oraz wód opadowych i roztopowych, który zagwarantuje ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami określi miejscowy plan. Możliwymi sposobami odprowadzenia ścieków jest odprowadzanie nieczystości komunalnych do sieci kanalizacyjnej, jedynie tymczasowo do czasu realizacji sieci dopuszcza się wykorzystanie szczelnych zbiorników bezodpływowych. Odprowadzanie

ścieków do zbiorników bezodpływowych może wpływać na zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych m.in. poprzez ich nieuszczelnienie.

Ze względu na brak sieci kanalizacji sanitarnej istnieje brak możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej, stąd zapis w planie o korzystaniu z bezodpływowych zbiorników.

Jednakże jest to ustalenie tymczasowe – tylko do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej – zatem można stwierdzić, że korzystanie z tych zbiorników nie powinno w perspektywie długoterminowej w znacznym stopniu wpływać na zanieczyszczenie wód podziemnych. Jednakże w perspektywie krótkoterminowej, tj. w czasie korzystania z bezodpływowych zbiorników, może nastąpić negatywne oddziaływanie na wody podziemne w przypadku nieuszczelnienia tych zbiorników. Budowa geologiczna podłoża składająca się z utworów średnio przepuszczalnych nie zabezpiecza w pełni środowiska gruntowo-wodnego. Kontrola przy budowie aby użyć zbiorników z odpowiednim atestem oraz monitoring wywozu nieczystości, będzie zapobiegać, ale i ograniczać ewentualne oddziaływania na wody, mogące być rezultatem realizacji i eksploatacji zbiorników bezodpływowych.

Aby zminimalizować ryzyko nieuszczelnienia zbiorników zaleca się na etapie realizacji zwrócić uwagę na jakość materiałów z jakich wykonany został zbiornik, a także zadbać o odpowiednie posadowienie, m.in. wypoziomowanie. Z kolei w przypadku nieuszczelnienia zbiorników już istniejących zaleca się rozwiązania, które poprawią jego uszczelnienie. Przykładowym rozwiązaniem może być naniesienie powłoki wodoszczelnej.

Odprowadzanie ścieków przemysłowych do sieci kanalizacji powinno odbywać się zgodnie z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków i rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych. Ścieki przemysłowe powinny być podczyszczone przed wprowadzeniem do sieci kanalizacji, co wskazano w art. 10 pkt 2 ww. ustawy: „Dostawca ścieków przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych jest obowiązany do (...) instalowania niezbędnych urządzeń podczyszczających ścieki przemysłowe i prawidłowej eksploatacji tych urządzeń” oraz pośrednio w § 4 ww. rozporządzenia: „Instalowanie niezbędnych urządzeń podczyszczających ścieki przemysłowe powinno odbywać się zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami, uwzględniającymi w szczególności ograniczenie oddziaływania ścieków na środowisko”.

Na stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych ma wpływ presja antropogeniczna, czyli czynniki związane z każdą formą pośredniego lub bezpośredniego wpływu człowieka na środowisko m.in. nieprawidłowe pozbywanie się ścieków przez właścicieli nieruchomości posiadających nieuszczelnione zbiorniki bezodpływowe oraz przydomowe oczyszczalnie ścieków. Niewłaściwa eksploatacja tego rodzaju urządzeń i instalacji prowadzi do emisji zanieczyszczeń gruntu i wód.

W celu poprawy stanu środowiska wodnego działania powinny się koncentrować na dalszej kontroli częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych oraz egzekucji obowiązku przyłączenia nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej. Dodatkowo – kontynuowanie budowy kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami w celu zwiększenia dostępności mieszkańców do kanalizacji sanitarnej. Priorytetowe są działania na rzecz dalszego skanalizowania gminy oraz podejmowanie działań mających na celu przyłączenie do istniejącej sieci kanalizacyjnej nieruchomości, których właściciele dotychczas nie wywiązali się z tego obowiązku.

Zapisano, że miejscowy plan określi sposób odprowadzenia ścieków oraz wód opadowych i roztopowych. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych będzie następować w sposób zgodny z przepisami odrębnymi. Jak wskazano w § 28 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie: „Działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej”.

Natomiast w § 28 ust. 2 ww. rozporządzenia napisano, iż: „W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych”. Jak wskazano w § 8 ww. rozporządzenia budynkami niskimi są budynki o wysokości „do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie”.

W przypadku terenów zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych określony został w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych. W § 17 ust. 1 ww. rozporządzenia wskazano, iż: „Wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej:

1) terenów przemysłowych, skladowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha,

2) obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha

– mogą być wprowadzane do wód lub do ziemi, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesin ogólnych oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych”.

Z kolei w § 17 ust. 2 zaznaczono, że: „Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, bez oczyszczania”.

Zastosowanie zapisu „w sposób zgodny z przepisami odrębnymi” sprzyja realizacji rozmaitych sposobów zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, w tym nowoczesnych rozwiązań. Obecnie kierunkiem,

w jakim podążają współczesne miasta, jest odzyskiwanie przestrzeni miast dla wody i zieleni. Miasto ma stać się tzw. sponge city – miastem gąbką. Jak wskazuje nazwa, koncepcja ta polega na tym, że miasto ma działać jak gąbka – pochłaniać wodę. Zatrzymana woda powinna zostać oczyszczona i wykorzystana. Wody opadowe mogą być wykorzystywane np. jako woda do spłukiwania toalet, prania, mycia aut czy podlewania ogrodów przydomowych. Sposobami na zagospodarowanie są zbiorniki retencyjne i zielone dachy (oba opisane poniżej). Innymi rozwiązaniami są np. ogrody deszczowe i place wodne.

Ustalony zapis sprawia również, że zapisy projektu planu w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych będą ciągle aktualne, a sam projekt planu nie będzie wymagał zmian w tym zakresie.

Jak wskazano w opracowaniu zatytułowanym „Materiał pomocniczy dla gmin w sprawie ustalania opłat za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej”, opublikowanym przez PGW Wody Polskie, poprzez powierzchnię biologicznie czynną należy rozumieć teren biologicznie czynny. Zgodnie z § 3 pkt 22 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie jest to „teren o nawierzchni urządzonej w sposób zapewniający naturalną vegetację roślin i retencję wód opadowych, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią oraz innych powierzchni zapewniających naturalną vegetację roślin, o powierzchni nie mniejszej niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie”.

Opisane powyżej działania zmniejszają prawdopodobieństwo występowania lokalnych podtopień, które mogą wystąpić na skutek uszczelnienia powierzchni terenu, która wcześniej była użytkowana rolniczo.

Ponadto plan pozwala na lokalizację zbiorników retencyjnych, stawów i zbiorników wodnych, co sprzyjać będzie małej retencji.

Obszar opracowania znajduje się w granicach GZWP nr 144.

Nie przewiduje się, aby przeznaczenie terenu zawarte w projekcie planu miało mieć wpływ na jednolite części wód bądź by wpłynęło na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. Ochronie wód powierzchniowych sprzyjać będzie odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi. Obowiązek utrzymania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej także przyczyni się do ochrony wód.

6.5. Oddziaływanie na krajobraz

Odnosząc się do Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r., celem konwencji jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu. Projekt planu formułując parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu minimalizuje negatywne oddziaływanie planowanych inwestycji na krajobraz, tym samym przyczynia się do realizacji zapisów wspomnianej Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Z punktu widzenia przewidywanych trwałych przekształceń istotne są zapisy projektu planu z zakresu zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu.

Obszar opracowania przeznaczono przede wszystkim pod zabudowę usługową, produkcyjną, składy i magazyny, tereny rolnicze oraz teren odnawialnych źródeł energii - fotowoltaika. Prognozuje się, że na obszarze tym nastąpi przekształcenie krajobrazu związane z nową zabudową, a także z instalacjami elektrowni fotowoltaicznych wraz z obiektami je obsługującymi. Modyfikacja ukształtowania terenu poprzez wprowadzenie zabudowy kubaturowej, zmiana w szacie roślinnej wpłyną wizualnie na przedmiotowy teren. W sąsiadującej przestrzeni już funkcjonują obiekty produkcyjne, wobec czego krajobraz w sąsiedztwie opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest już częściowo krajobrazem zurbanizowanym – przemysłowym, z kolei sam teren analizowany jest użytkowany rolniczo, zatem jest krajobrazem otwartym, rolniczym. W wyniku zmian wprowadzanych projektowanym dokumentem teren przekształcać się będzie w kierunku krajobrazu zurbanizowanego i antropogenicznego. Stwierdza się możliwość wystąpienie nieznacznego oddziaływania skumulowanego na krajobraz, poprzez powiększenie się terenu zabudowanego i ograniczenie przestrzeni wolnej od zabudowy.

Ponadto projekt planu, dopuszcza realizację elektrowni fotowoltaicznych. Inwestycje te znacząco wpłyną na zmiany krajobrazu, jednakże oddziaływanie to nie jest możliwe do oceny, ze względu na subiektywny charakter wartościowania walorów estetycznych krajobrazu.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego, obszar planu został zakwalifikowany jako:

- ID1546,
- kod podtypu 6C,
- typ krajobrazu: wiejskie,
- podtyp: z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych, tworzących małe pola,
- krajobraz priorytetowy: nie

AUDYT KRAJOBRAZOWY WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

FOLDER D / D_1

Karta oceny krajobrazu

Kod krajobrazu	30-315.59-136	
Typ krajobrazu	6 - Wiejskie	
Podtyp krajobrazu	6c - Z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych, tworzących małe pola	
Data oceny	Grudzień 2020	
Autorzy oceny	J.Kamiński, A.Podgórska, C.Rozsak	
	Stan zachowania lub wykształcenia	Wskazania do typowania krajobrazu priorytetowego (TAK)/(NIE)
Cechy analityczne - charakterystyczne typologicznie		
A6A	II	NIE
A10A	II	NIE
Cechy analityczne - unikatowe		
-	-	
Cechy syntetyczne		
Tradycja	II	NIE
Wyznaczenie krajobrazu priorytetowego	Kryterium	Wskazanie
	unikatowość występowania	NIE
	reprezentatywność	NIE
	ważność krajobrazu	NIE
	dotychczasowa ochrona prawna	NIE
Ocena końcowa i wskazanie krajobrazu priorytetowego		NIE

Ryc. 7 wypis dla ID1546 z uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego- część D_1 Krajobrazy Pozostałe
Źródło: <https://wbppoznan.pl/AudytKrajobrazowy/SIP/index.html>

6.6. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny

Rezultatem ustaleń projektowanego dokumentu będą zmiany w wielkości powierzchni zabudowanych i utwardzonych. Zwiększeniu ulegnie również ilość źródeł ciepła wygenerowana na skutek wprowadzenia nowej zabudowy i ilość spalin wyemitowanych w wyniku zwiększenia ruchu samochodowego.

Teren zabudowany charakteryzuje się podwyższoną temperaturą powietrza, większymi dobowymi wahaniami temperatury powietrza oraz zwiększonym zacienieniem niektórych terenów. Na obszarach zurbanizowanych występuje mniejsza wilgotność względna powietrza, co spowodowane jest zanieczyszczeniami powietrza oraz większa zawartość pary wodnej w atmosferze, na co wpływ ma m.in. wzrost ilości opadów atmosferycznych. Ponadto, tereny zabudowane charakteryzują się mniejszą prędkością wiatru, który nad tymi obszarami przybiera inne formy niż na terenach otwartych. Wobec zapisów planu, stwierdza się możliwości wystąpienia nieznacznego oddziaływania skumulowanego na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny.

Na terenie objętym projektem planu wyznacza się teren PEF –teren elektrowni słonecznej, na którym możliwe jest sytuowanie instalacji fotowoltaicznych wytwarzających energię, w tym o mocy przekraczającej 500 kW wraz z urządzeniami pomocniczymi, sieciami przesyłowymi i przyłączami oraz obiektami niezbędnymi do obsługi tych instalacji oraz odpuszcza się lokalizowanie odnawialnych źródeł energii o mocy do 500 kW, w tym mikroinstalacje.

Na terenie zabudowy usługowej, produkcyjnej, składów i magazynów również przewidziano zaopatrzenie w energię i ciepło z odnawialnych źródeł energii.

W konsekwencji budowy elektrowni fotowoltaicznych wzrośnie udział odnawialnych źródeł energii w bilansie energetycznym. Inwestycje te będą miały pozytywny wpływ na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny. Jedynie na etapie ich budowy nastąpi chwilowe i odwracalne negatywne oddziaływanie na powietrze, poprzez emisję spalin przez pojazdy biorące udział w budowie tych elektrowni.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą, projekt planu dopuszcza wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, przy czym zakazuje się lokalizowania turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji. Na terenie opracowania mogą być lokalizowane mikroinstalacje. Będzie to sprzyjać realizacji rozwoju zrównoważonego oraz zmniejszeniu się presji na środowisko na skutek wykorzystywania tradycyjnych źródeł energii. Zastosowanie odnawialnych źródeł energii pozwoli zmniejszyć zużycie

surowców nieodnawialnych oraz emisję do powietrza z procesów ich energetycznego spalania. Zgodnie z ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii odnawialne źródło energii to odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerothermalną, energię geothermalną, energię hydrothermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów.

Na terenie objętym projektem planu mogą być realizowane instalacje takie jak: panele fotowoltaiczne. Zastosowanie tego rodzaju źródła energii nie będzie mieć znaczącego wpływu na środowisko, gdyż nie będzie generować zanieczyszczeń. Kolektory słoneczne można montować na dachach, ścianach budynków lub bezpośrednio na ziemi. Energia pochodząca z promieniowania słonecznego ma najmniej ujemny wpływ na środowisko. Również instalacje wykorzystujące energię ciepłą pobieraną ze środowiska naturalnego wytworzoną przez pompy ciepła nie mają znaczącego wpływu na środowisko. Nie generują one zanieczyszczeń w postaci popiołu lub dymu. Biomasa również jest odnawialnym źródłem energii. Pod tym pojęciem rozumie się paliwa pochodzenia roślinnego (zrębki, drewno w postaci polan, pelety, ziarna zbóż i słomę oraz rośliny energetyczne tj. szybko rosnące wierzby czy topole). Spalanie biomasy uważane jest za neutralne dla środowiska naturalnego, gdyż do atmosfery dostaje się wówczas tyle dwutlenku węgla, ile rośliny pochłaniały podczas swojego wzrostu. Kotły na biomasę są ekologiczną alternatywą m.in. dla kotłów na węgiel.

Zapisy projektu planu w zakresie zaopatrzenia w ciepło są zgodne z zapisami uchwały NR XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2017 r., poz. 8807).

6.7. Oddziaływanie na klimat akustyczny

Funkcjonowanie nowych obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej może mieć wpływ na generowanie uciążliwości akustycznych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz ruchem komunikacyjnym pojazdów obsługujących planowane obiekty. Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora należy zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się hałasu i drgań na tereny sąsiednie.

Wobec zapisów planu, stwierdza się możliwości wystąpienia nieznacznego oddziaływania skumulowanego na klimat akustyczny.

Zgodnie z § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie: „Budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w tym zasięgu pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwość poniżej poziomu ustalonego w tych przepisach bądź zwiększających odporność budynku na te zagrożenia i uciążliwości, jeżeli nie jest to sprzeczne z warunkami ustalonymi dla obszarów ograniczonego użytkowania, określonych w przepisach odrębnych”. W § 11 ust. 2 ww. rozporządzenia wymieniono poszczególne uciążliwości:

- 1) szkodliwe promieniowanie i oddziaływanie pól
- 2) elektromagnetycznych,
- 3) hałas i drgania (wibracje),
- 4) zanieczyszczenie powietrza,

- 5) zanieczyszczenie gruntu i wód,
- 6) powodzie i zalewanie wodami opadowymi,
- 7) osuwiska gruntu, lawiny skalne i śnieżne,
- 8) szkody spowodowane działalnością górniczą.

W celu ochrony przed hałasem wewnątrz budynków, podczas budowy budynków należy zastosować środki techniczne, które będą zabezpieczać nowe obiekty przed uciążliwościami. Podczas budowy nowych budynków należy zastosować rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które będą zmniejszać uciążliwości związane z hałasem występującym na tym obszarze, np. prace generujące hałas prowadzić w ciągu dnia, a nie w godzinach wczesno rannych czy późno popołudniowych.

Do działań mających na celu ograniczenie emisji hałasu może również należeć projektowanie budynków z uwzględnieniem izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych i wewnętrznych lub też odpowiednie sytuowanie zabudowy i okien oraz rozkład pomieszczeń wewnątrz zabudowy.

6.8. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Do zasobów naturalnych należą elementy środowiska wykorzystywane przez człowieka. Zasoby takie jak fauna i flora, wody, gleby, powietrze itd. oraz oddziaływanie ustaleń projektu planu na te zasoby naturalne zostało opisane powyżej.

Na terenie opracowania nie są zlokalizowane zasoby naturalne w postaci złóż mineralnych, a więc oddziaływanie na ten komponent środowiska nie występuje. Nie stwierdza się możliwości wystąpienia oddziaływania skumulowanego na zasoby naturalne.

6.9. Oddziaływanie na dobra materialne, w tym dziedzictwo kulturowe

Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne nr AZP 54-25/141, w związku z czym w projekcie planu zawarto zapis o nakazie prowadzenia badań archeologicznych zgodnie z przepisami odrębnymi.

Pojęcie „dobra materialne” zdefiniowano na podstawie „Słownika języka polskiego PWN”. Poprzez to pojęcie rozumie się wszystkie środki potrzebne dla rozwoju człowieka (majątek, dobytek), które istnieją fizycznie i odnoszą się do rzeczy lub usług, które zaspokajają potrzeby człowieka. Z kolei w „Encyklopedii PWN” zawarto następującą definicję wyrażenia „dobra materialne”: „materialne środki zaspokajania potrzeb ludzkich”.

Uchwalenie projektu planu będzie skutkowało utworzeniem nowych dóbr materialnych, które zaspokajając będą potrzeby przyszłych użytkowników tego terenu. Na terenie opracowania powstanie m.in. nowa zabudowa czy infrastruktura techniczna.

Podsumowując, realizacja zapisów projektu wpłynie pozytywnie na dobra materialne. Ponadto wyżej wspomniany zapis dotyczący ochrony zabytków przyczyni się do ich zachowania, a wszelkie prace budowlane będą musiały być realizowane w poszanowaniu przepisów dotyczących ochrony zabytków. Nie stwierdza się możliwości wystąpienia oddziaływania skumulowanego na dobra materialne, w tym dziedzictwo kulturowe.

6.10. Oddziaływanie na obszar Natura 2000

Realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie mieć negatywnego wpływu na obszary Natura 2000, ponieważ obszary te znajdują się w oddaleniu od granic terenu objętego projektem planu. Teren objęty projektem planu znajduje się na terenach zurbanizowanych.

Planowane inwestycje nie będą oddziaływać na siedliska przyrodnicze, rośliny i zwierzęta objęte ochroną na obszarze Natura 2000, a zatem nie wpłyną na pogorszenie ich stanu. Nie stwierdza się możliwości wystąpienia oddziaływania skumulowanego na obszar Natura 2000.

7. Rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Realizacja ustaleń projektu planu, przy zachowaniu proponowanych ustaleń planu oraz innych przepisów odrębnych, nie będzie prowadzić do niepożądanych zmian w środowisku, zatem potencjalnie zbędna stanie się kompensacja przyrodnicza.

Jednocześnie aby ograniczyć i zapobiegać negatywnemu oddziaływaniu w projekcie planu wprowadzono ustalenia dotyczące zasad w zakresie ochrony środowiska i przyrody:

- a) zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem lokalizacji inwestycji celu publicznego,
- b) nakaz zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi,
- c) ochronę powierzchni ziemi, gleby, powietrza i wód zgodnie z przepisami odrębnymi,
- d) nakaz wyznaczenia powierzchni biologicznie czynnej.

Realizacja ustaleń projektu planu nie stwarza zagrożenia dla form ochrony przyrody w jego otoczeniu, a w szczególności nie wpłynie na spójność obszarów Natura 2000 oraz nie wpłynie na inne obszary chronione. Zaproponowane zainwestowanie nie niesie specjalnych zagrożeń dla środowiska. Jednakże sposób ich realizacji wymaga wprowadzenia pewnych ograniczeń i zakazów w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań, tj.:

- a) prowadzenie prac przez wykwalifikowany personel, poinformowany o zagrożeniach dla środowiska jakie mogą powstawać w trakcie realizacji prac,
- b) utrzymywanie maszyn budowlanych i pojazdów w sprawności i dobrym stanie technicznym,
- c) w przypadku zaobserwowania wycieku substancji ropopochodnych, zabezpieczenie i usunięcie za pomocą środków absorbujących,
- d) zakaz unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych na obszarze objętym projektem planu,
- e) w przypadku dokonania odkrycia chronionych grzybów roślin lub zwierząt lub kopalnych szczątków roślin i zwierząt, należy powiadomić odpowiednie instytucje zgodnie z przepisami odrębnymi,
- f) na każdym etapie inwestycji zastosować technologie ograniczające w sposób maksymalny hałas oraz maksymalne ograniczenie rozmiarów budów w celu ograniczenia przekształceń wierzchniej warstwy litosfery w trakcie prac ziemnych,
- g) zabezpieczenie gruntu i wód w rejonie inwestycji przed zanieczyszczeniami związanymi z pracą sprzętu zmechanizowanego i składowaniem materiałów budowlanych,
- h) wyeliminowanie zanieczyszczenia terenu odpadami, zwłaszcza resztkami żużlu i asfaltu oraz innych substancji o utrudnionej biodegradacji,
- i) maksymalnie skrócić czasu trwania prac budowlanych i dostosować go do pory roku i ewentualnych okresów rozrodczych zwierząt,
- j) kształtowanie zieleni z zastosowaniem gatunków przystosowanych do warunków siedliskowych obszaru planu,
- k) podczas realizacji przedsięwzięć należy działać zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami minimalizacji negatywnych skutków oddziaływania na środowisko naturalne, np. hałdowanie gruntów w celu ponownego wykorzystania itp.

Ponadto w celu efektywnego ograniczenia negatywnych oddziaływań na środowisko, będących wynikiem realizacji ustaleń planu należy podejmować takie działania jak:

- a) w trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji oszczędnie korzystać z terenu, wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją konkretnej inwestycji,
- b) roboty budowlane oraz powodujące ingerencję w zadrzewienie, poprzedzić inwentaryzacją szczegółową drzew i krzewów w granicach wydzielonych terenów,
- c) rozbudowa sieci infrastruktury technicznej: wodociągowej i kanalizacyjnej z systemem zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na obszarze planu, w tym ich wtórnego wykorzystania,
- d) rozwój odnawialnych źródeł energii.

Po określeniu, przeanalizowaniu i ocenie ustaleń planu miejscowego odnoszących się do zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody uznano, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające. Zastosowanie się do wszystkich ustaleń projektowanego dokumentu i powyższych wytycznych powinno znacznie ograniczyć lub nawet wykluczyć część negatywnych oddziaływań na środowisko.

8. Propozycja rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu

Alternatywnym rozwiązaniem dla rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu jest wprowadzenie innych funkcji aniżeli przewiduje projektowany dokument.

Jednym z alternatywnych rozwiązań dla zagospodarowania przestrzennego zgodnie z projektem planu jest wariant zerowy, oznaczający zaniechanie opracowywania projektowanego dokumentu.

Na obszarze objętym opracowaniem obowiązują ustalenia uchwały Nr XI/81/2011 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 31 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Dębno i Dębienko, gmina Stęszew (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2011 r. Nr 298, poz. 4804). W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu obszar analizy będzie podlegał ww. uchwale, co jest również niezgodne z obowiązującym Studium.

Innym rozwiązaniem było wprowadzenie terenu przeznaczonego pod zabudowę usługową lub pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. Jednakże ze względu na sąsiedztwo analizowanego obszaru, a także potrzeby funkcjonalne wynikające z intensywnego rozwoju firmy znajdującej się w sąsiedztwie niekorzystnym byłoby takie określenie funkcji. Funkcje te nie pozwoliły by w pełni na rozwój wyżej wspomnianej firmy.

Przeznaczenie obszaru opracowania zgodnie z projektowanym dokumentem jest uzasadnione, ponieważ planowane funkcje nawiązują do sąsiadującego zagospodarowania terenu. Projekt planu jest zgodny z przepisami prawa w zakresie m.in. ochrony środowiska, ochrony przyrody oraz innymi przepisami szczególnymi.

9. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko wykonano na potrzeby projektu planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębno, obręb Dębienko, gmina Stęszew.

W części pierwszej niniejszego opracowania przedstawiono informacje wstępne dotyczące tworzonego dokumentu, którego realizację podjęto uchwałą Nr LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30

marca 2023 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębienko, obręb Dębienko, gmina Stęszew, zmienioną uchwałą Nr LXXV/535/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 21 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany uchwały Nr LXV/447/2023 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 marca 2023r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Czereśniowej w miejscowości Dębienko, obręb Dębienko, gmina Stęszew. Zmiana wynikała z potrzeby zmiany nazwy miejscowości z „Dębienko” na „Dębno”. Projektem planu objęto obszar o łącznej powierzchni ok. 7,2 ha.

Przedstawiono podstawy formalno-prawne prognozy. Obowiązek jej wykonania wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennych. Zakres i stopień szczegółowości został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu. Celem opracowania projektu planu jest zmiana przeznaczenia ww. pod zabudowę usługową, produkcyjną, składy i magazyny. Konieczność przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z potrzeb funkcjonalnych w związku z intensywnym rozwojem firmy leżącej w bezpośrednim sąsiedztwie. Przedstawiono metodykę pracy oraz wykorzystane materiały: specjalistyczną literaturę, materiały kartograficzne, akty prawne, dokumenty i inne. Zawarto informacje o zawartości dokumentu oraz o jego powiązaniach z innymi dokumentami. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi uzupełnienie projektu planu. Projektowany dokument przewiduje na obszarze opracowania przeznaczenie takie jak: teren rolnictwa z zakazem zabudowy RN, teren usług lub produkcji przemysłowej lub składów i magazynów U-PP-PS, teren elektrowni słonecznej PEF oraz teren komunikacji drogowej wewnętrznej KR.

Ponadto projekt określa m.in.: zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, ustalenia dotyczące zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną oraz terenów komunikacyjnych. Projekt planu powiązany jest z Programem ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2016-2020, Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2020-2024 i podstawowym opracowaniem ekofizjograficznym na potrzeby projektu planu. W dalszej części tego rozdziału zawarto propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Zamieszczono także informację, że ustalenia projektu planu nie będą mieć transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W rozdziale drugim niniejszej prognozy scharakteryzowano obszar opracowania pod kątem położenia, użytkowania i zagospodarowania analizowanego terenu. Obszar objęty opracowaniem znajduje się we wsi Dębno w rejonie ulicy Czereśniowej, w gminie Stęszew, w powiecie poznańskim, w województwie wielkopolskim. Teren objęty projektem planu jest użytkowany rolniczo. W sąsiedztwie znajduje się zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza oraz tereny użytkowane rolniczo. Omówiono rzeźbę terenu, budowę geologiczną oraz warunki glebowe, hydrograficzne. Na obszarze objętym opracowaniem występują Jednolite Części Wód Powierzchniowych o nazwie Samica Stęszewska (RW6000091856969). Samica Stęszewska charakteryzuje się typem potoku lub strumieniem nizinnym. Jej stan został zidentyfikowany jako zły, a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożone. Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 60 (JCWPd nr 60, PLGW600060). Stan chemiczny oraz ilościowy określono jako dobry, a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożone

ilościowo i chemicznie. Obszar jest usytuowany w rejonie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna. Na omawianym terenie głównym źródłem hałasu jest zabudowa przemysłowa. Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne ujęte w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 54-25/141. Obszar planu nie jest wyposażony w infrastrukturę techniczną. Najbliższa sieć wodociągowa biegnie w ul. Czereśniowej, a kanalizacji sanitarnej brak. Oceniono, że różnorodność biologiczna na terenie opracowania jest mało zróżnicowana, gdyż stanowi teren monokulturowych upraw rolniczych. Poruszono również problematykę potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu.

Rozdział trzeci dotyczy stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem. Nie przewiduje się, by teren projektu planu był objęty przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, zatem odstąpiono od określenia istniejącego stanu środowiska dla obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

W rozdziale czwartym zidentyfikowano problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń przedmiotowego dokumentu, np. zły stan Jednolitych Części Wód Powierzchniowych o nazwie Samica Stęszewska.

W rozdziale piątym omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, a także sposób, w jaki zostały one uwzględnione w czasie tworzenia dokumentu. Wymienia się cele ochrony środowiska zawarte m.in. w traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska, ochrona zdrowia ludzkiego, ostrożne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych) czy dokumentach krajowych takich jak „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (co najmniej dobry stan wód powierzchniowych i podziemnych) i „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska). Cele zostały uwzględnione m.in. poprzez konieczność zachowania określonej powierzchni biologicznie czynnej.

W rozdziale szóstym przedstawiono przewidywane oddziaływanie i wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska: różnorodność biologiczną, faunę i florę, ludzi, gleby i powierzchnię ziemi, wody, krajobraz, powietrze atmosferyczne i klimat lokalny, klimat akustyczny, zasoby naturalne, dobra materialne oraz na obszary Natura 2000. Przewiduje się, że uchwalenie projektu planu będzie mieć wpływ na różnorodność biologiczną, faunę oraz florę. Nie stwierdza się negatywnego oddziaływania projektowanego przeznaczenia na ludzi. W wyniku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu gleby będą ulegać przekształceniom antropogenicznym. Prace budowlane na tym terenie spowodują przekształcenia gleby. Działania mechaniczne spowodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. Nie przewiduje się, aby przeznaczenie terenu zawarte w projekcie planu miało mieć wpływ na jednolite części wód bądź by wpłynęło na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. Wskazano działania minimalizujące negatywny wpływ inwestycji przewidzianych w planie na środowisko. Nie stwierdza się występowania oddziaływania skumulowanego na zasoby ilościowe wód podziemnych, na zasoby naturalne, dobra materialne. Nieznaczne oddziaływanie skumulowane, potencjalnie może nastąpić na klimat akustyczny, stan powietrza atmosferycznego i klimat lokalny, powierzchnię ziemi i gleby, zasoby ilościowe wód podziemnych, faunę i florę.

Omawiany obszar będzie się przekształcał w krajobraz zurbanizowany i antropogeniczny. Ustalenia zawarte w projekcie planu przyczynią się do pogorszenia stanu klimatu, w tym mikroklimatu. Zwiększeniu ulegnie ilość źródeł ciepła wygenerowana na skutek wprowadzenia nowej zabudowy i ilość spalin wyemitowanych w wyniku zwiększenia ruchu samochodowego. Realizacja planowanej inwestycji będzie oddziaływać na klimat akustyczny. Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne, dla którego wyznacza się strefę ochronną konserwatorską stanowiska archeologicznego. Uchwalenie

projektu planu będzie skutkować utworzeniem nowych dóbr materialnych, które zaspokajać będą potrzeby przyszłych mieszkańców. Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektowanego dokumentu miała mieć negatywny wpływ na obszary Natura 2000, ponieważ obszary te znajdują się w oddaleniu od granic terenu objętego opracowaniem.

Ocenia się, że realizacja i korzystanie z własnego ujęcia wody nie wpłynie znacząco na stan ilościowy i jakościowy wód podziemnych, również w kontekście zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych ze znaczącą presją dla JCWPd_nr 60. Obszar planu zmienia przeznaczenia części terenu objętego planem, a już elektrownia słoneczna nie wymaga zaopatrzenia w wodę. Teren rolniczy – stan po uchwaleniu planu się nie zmienia zasobów wodnych. Tylko teren przeznaczony pod zabudowę produkcyjną i usługową może mieć wpływ, jednakże obecny projekt powiększa teren istniejącego zakładu, który jest wyposażony w wodociąg, stąd zapis w planie jest tylko dopuszczeniem, a nie ustaleniem. Zanim dojdzie do eksploatacji wody koniecznym będzie uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego, na etapie którego zostaną określone szczegółowe warunki korzystania z ujęcia wody i nastąpi ocena zasobów wodnych, łącznie z określeniem jaki pobór wody jest możliwy. Dlatego ocenia się, że samo dopuszczenie w planie możliwości realizacji ujęć nie wpływa znacząco na stan zasobów wód, potencjalnie może dojść do zmiany stanu ilościowego i jakościowego, ale nie jest to na tą chwilę przesądzone. Dopiero na dalszych etapach inwestycji, w oparciu o przepisy Prawa wodnego wpływ ewentualnego ujęcia zostanie skonkretyzowany. Ze względu na brak sieci kanalizacji sanitarnej istnieje brak możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej, stąd zapis w planie o korzystaniu z bezodpływowych zbiorników.

Aby ograniczyć i zapobiegać negatywnemu oddziaływaniu w projekcie wprowadzono ustalenia dotyczące zasad w zakresie ochrony środowiska i przyrody. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu nie stwarza zagrożenia dla form ochrony przyrody w jego otoczeniu, a w szczególności nie wpłynie na spójność obszarów Natura 2000 ani na inne obszary chronione. Zaproponowane zainwestowanie nie niesie specjalnych zagrożeń dla środowiska. Jednakże sposób ich realizacji wymaga wprowadzenia pewnych ograniczeń i zakazów w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań. Po określeniu, przeanalizowaniu i ocenie ustaleń projektu planu odnoszących się do zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody uznano, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające. Zastosowanie się do wszystkich ustaleń projektowanego dokumentu i powyższych wytycznych powinno znacznie ograniczyć lub nawet wykluczyć część negatywnych oddziaływań na środowisko.

W rozdziale ósmym przedstawiono alternatywę do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Podsumowując ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, poprzez szereg zapisów zapewniających ochronę istotnych elementów środowiska, prowadzą do zminimalizowania negatywnych skutków nowej urbanizacji. Niezbędnym warunkiem będzie precyzyjne egzekwowanie ustaleń i przestrzeganie wymogów środowiska wynikających z przepisów odrębnych.

10. Załącznik nr 1 – oświadczenie autora

Oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
Jestem świadom odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Ewa Mendel

11. Załącznik nr 2 – Rysunek planu

